

ΑΡΧΕΙΟΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡ. ΕΜΜ. ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗ

ΕΤΟΣ 45ον (1965)

ΤΟΜΟΣ 45ος

ΤΕΥΧΟΣ Δ'

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ*

Υπό Δρος ΠΕΤΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Επιστημονικοῦ συνεργάτου τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς
Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Θεσσαλονίκης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- I. Ἡ ἀνάγκη τῆς Διεθνούς Χρηματοδοτήσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως.
- II. Ὁργάνωσις τῆς Διεθνούς Χρηματοδοτήσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως.
- III. Τὰ ἐτησίως ἀναγκαῖα Κεφάλαια τῶν Ὑπανεπτυγμένων χωρῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν.
- IV. Τὰ διαθέσιμα ἐτησίως Διεθνή Πραγματικά Κεφάλαια Ἀναπτύξεως.
- V. Τὰ διεθνή Χρηματικά Κεφάλαια Διεθνῶν Ἐπενδύσεων καὶ ἡ Shortage of International Liquidity.
- VI. Ἡ προτεινομένη Μέθοδος Διεθνούς Χρηματοδοτήσεως τῆς Ἀναπτύξεως.
- VII. Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε προταθέντων Σχεδίων Μεταρρυθμίσεως τοῦ Διεθνούς Νομισματικοῦ Συστήματος.
- VIII. Συμπεράσματα.

I. Ἡ ἀνάγκη τῆς Διεθνούς Χρηματοδοτήσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως.

§ 1. Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις ἡ ὁποία παρατηρεῖται εἰς τὴν Διεθνή Οἰκονομίαν μετὰ τὸν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον ἤνοιξε μίαν νέαν περίοδον εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Πολιτισμοῦ καὶ ἓν νέον σπουδαῖον κεφάλαιον εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιστήμην.

Τὰ θεωρητικὰ καὶ οἰκονομικῆς Πολιτικῆς προβλήματα τὰ ὁποῖα προέκυψαν ἐκ τῆς Οἰκ. Ἀναπτύξεως εἶναι ἄπειρα.

Εἰς τὴν ἐτοιμὴν πρὸς δημοσίευσιν μελέτην μας προσπαθοῦμεν νὰ δώσωμεν λύσεις εἰς τὰ προβλήματα, ἐναρμονίζοντες αὐτὰ εἰς σύστημα «Πολιτικῆς Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως».

* Ἀνακοίνωσις γενομένη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐταιρείαν Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τὴν 15 Ἰανουαρίου 1965.

Τὸ θέμα τῆς σημερινῆς ἀνακοινώσεώς μας εἶναι τὸ IX κεφάλαιον τῆς ἐν λόγῳ μελέτης.

Ἡ Διεθνῆς Χρηματοδότησις τῆς Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως εἶναι ἐκ τῶν σοβαρωτάτων προβλημάτων τὰ ὁποῖα ἀντεμετωπίσαμεν εἰς τὴν ἔρευνάν μας, συνδέεται δὲ κατ' ἀνάγκην καὶ μὲ τὸ πρόβλημα τῆς Στενότητος τῆς Διεθνοῦς Ρευστότητος (Shortage of International Liquidity), καὶ μὲ τὸ πρόβλημα τῶν Ἴσοζυγίων Ἐξωτερικῶν Πληρωμῶν, καθὼς καὶ μὲ τὸ πρόβλημα τῆς Χρυσῆς βάσεως.

§ 2. Αἱ ὑπανάκτυκτοι χῶραι διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν οἰκονομικὴν τῶν ἀπογειώσιν (take-off) καὶ διὰ νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὸν φαῦλον κύκλον τῆς πτωχείας καὶ τῆς στερήσεως κεφαλαίων ἔχουν ἀνάγκην εἰσαγωγῆς ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἰσχυρὰν ὤθησιν ἀναπτύξεως (big push). Διὰ τοῦτο ὅλαι αἱ καθυστερημέναι χῶραι προκειμένου νὰ ἐπιτύχουν τὴν οἰκονομικὴν τῶν ἀνάπτυξιν καταφεύγουν εἰς ἐξωτερικὰ δημόσια δάνεια ἢ ἰδιωτικὰς ἐξωτερικὰς πιστώσεις.

Ἄλλὰ ἡ σύναψις τῶν ἐξωτερικῶν δανείων εἰς παγκόσμιον κλίμακα καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐξωτερικῶν πιστώσεων ἀντεμετωπίζει δυσχερείας θεσμολογικάς.

Ἡ ἐπιστημονικὴ μας ἀνάλυσις ἀποβλέπει εἰς τὴν μεγιστοποίησιν τῆς ποσότητος τῶν διαθέσιμων διεθνῶν κεφαλαίων, χρηματικῶν καὶ πραγματικῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ἐπαρκοῦς ἐφοδιασμοῦ καὶ τῆς ταχυτέρας ἀναπτύξεως ὄχι μόνον τῶν ὑπανάκτυκτων ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν.

§ 3. Ὡς γνωστὸν οἱ βιεθνεῖς Ἐπενδύσεις, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι εἶναι ἀποδοτικαί, ἀσκοῦν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τῶν εἰσαγωγῶν καὶ τῶν ἐξαγωγῶν κεφάλαια χωρῶν. Ἐὰν διατυπωθῇ ἡ σχέσηις χρηματικῶς τοῦ εἰσαγομένου Κεφαλαίου πρὸς τὸ εἰσόδημα $\frac{Mc}{y}$

καὶ $\frac{\Delta Mc}{\Delta y}$ δημιουργεῖται πολλαπλασιαστικὴ σχέσηις μεταξὺ ΔMc καὶ Δy .

Δηλαδή $\Delta Mc \cdot K = \Delta Y$

Ὁ K εἶναι ὁ πολλαπλασιαστής τῆς συγκεκριμένης χώρας. Πρὸς τοῦτους προκαλεῖται περαιτέρω αὐξήσις τοῦ εἰσοδήματος καὶ τῆς Ἀπασχολήσεως διὰ τῆς Ἀναπτύξεως, κατ' ἀναλογίαν τῆς δυναμικότητος τῶν εἰσαγομένων κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν τῆς χώρας ἢ ὁποῖα εἰσάγει αὐτά.

Ἀντιστοίχως καὶ ταυτοχρόνως εἰς τὴν ἐξάγουσαν κεφάλαια χώραν δημιουργεῖται ἡ σχέσηις X_c/Y καὶ $\frac{\Delta X_c}{\Delta y}$ $\Delta X_c \cdot K = \Delta Y$ $\left(\frac{\Delta Y}{\Delta X} = K \right)$

Εἰς τὴν ἐξάγουσαν χώραν αὐξάνει τὸ εἰσόδημα κατὰ τὸν οικονομικὸν δυναμισμὸν αὐτῆς¹.

Τὸ βάρος τῶν ἐξωτερικῶν δανείων τῆς εἰσαγούσης χώρας εἶναι ἀσήμντον ἐν σχέσει πρὸς τὰς εὐεργετικὰς ἐπιδράσεις αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς οικονομίας. Διότι τὰ ἐξωτερικὰ δάνεια βαρύνουν τὴν ἐθνικὴν οικονομίαν κατὰ τὴν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν των μέχρις ἐξοφλήσεως αὐτῶν καὶ κατὰ τὸ ἐτησίως ἐξαγόμενον συναλλάγμα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν των.

§ 4. Ὅπως εἰς τὴν ἐσωτερικὴν οικονομίαν τῶν συγχρόνων κρατῶν ἀνεκυψε ἀδήριτος ἡ ἀνάγκη τῆς κρατικῆς ἐπεμβάσεως διὰ τὴν ἐντελεστέραν πραγματοποιήσιν τῶν οικονομικῶν σκοπῶν, τὴν ἰσόρροπον λειτουργίαν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οικονομίας, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ εἰς τὴν παγκόσμιον οικονομίαν ἔχει δημιουργηθῆ ἡ ἀνάγκη τῆς παγκοσμίου ὀργανώσεως τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς καὶ ἰδιαίτερος τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς κεφαλαίων ὑπὸ Διεθνῶν Ὄργανισμῶν τελούντων ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, καὶ διὰ συνθηκῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων κρατῶν².

§ 5. Πρὸ τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, τὸ μέγιστον μέρος τῶν Διεθνῶν Συναλλαγῶν διεξήγετο ὑπὸ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ δι' ἰδιωτικῶν πιστώσεων. Ἐλάχιστον μέρος αὐτῶν ἐκινεῖτο ὑπὸ τῶν κρατῶν ἢ κρατικῶν ὀργανισμῶν. Ἡ μετὰ τὸν Πόλεμον ἐφαρμογὴ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως, ἐπέβαλε εἰς τὰς χώρας τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὰς διεθνεῖς συναλλαγὰς διὰ πολλῶν μεθόδων καὶ διὰ συνάψεως ἐξωτερικῶν δημοσίων δανείων ἀναπτύξεως.

Μετὰ τὸν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον ἡ κίνησις τῶν κεφαλαίων ἀπὸ τὰς ἀναπτυγμένας χώρας πρὸς τὰς ὑπαναπτύκτους κατὰ 70% διεξάγεται ἀπὸ τὰ κράτη καὶ κατὰ 30% ἀπὸ ἰδιώτας³.

§ 6. Ἡ αὐξήσις τῶν ἐξωτερικῶν Ἐπενδύσεων, τῆς διεθνοῦς κινήσεως κεφαλαίων (πραγματικῶν καὶ χρηματικῶν) ἐνδιαφέρει ὄχι μόνον τὰς ἀναπτυσσομένας χώρας ἀλλὰ καὶ τὰς βιομηχανικῶς ἀνεπτυγμένας-πιστωτριάς-χώρας, δημιουργουμένων ἐπιδράσεων αὐξήσεως τῶν συναλλαγῶν, εἴτε ὡς αἰτίας εἴτε ὡς συνεπείας, τῶν ἐξωτερικῶν δανείων καὶ τῶν διεθνῶν πιστώσεων.

Οὕτως αἱ ὑπαναπτύκτοι χῶραι διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἀναπτύξεώς των, αἱ δὲ ἀναπτυγμένα διὰ τὴν αὐξήσιν τῶν ἐξαγωγῶν των, ἐνδιαφέρονται ἀμέσως διὰ τὴν διεθνή ὀργάνωσιν τῆς κινήσεως τῶν Κεφαλαίων Ἀναπτύξεως.

Τὰ ἐξωτερικὰ ὁμως δάνεια καὶ αἱ ἰδιωτικαὶ ἐμπορικαὶ πιστώσεις συνοδεύονται κατὰ κανόνα ἀπὸ ἐγγυήσεις καὶ ἐνίοτε καὶ βαρεῖς δρους, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ παρασχεθοῦν ὑπὸ τῶν ὑπαναπτύκτων πτωχῶν χωρῶν.

1. Βλέπε τὰς σημειώσεις εἰς σελίδα 708.

Ούτε δὲ οἱ ἰδιῶται προσφέρουν τὰ κεφάλαιά των εἰς τὸ ἐξωτερικὸν λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς ἀβεβαιότητος καὶ τῆς πολιτικῆς ἀσταθείας εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας.

Αἱ συνθήκαι αὗται, αἱ ὁποῖαι ἐπεδεινώθησαν κατὰ τὸν πόλεμον ὠδήγησαν τὰς χώρας εὐθὺς μετὰ τὴν λήξιν αὐτοῦ, εἰς σύστασιν διαφόρων ὀργανισμῶν διὰ τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ προώθησιν τῶν Διεθνῶν Ἐπενδύσεων.

§ 7. Τὰ διάφορα ἐμπόδια, θεσμολογικά καὶ οἰκονομικά θέτουν φραγμὸν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν, τὴν πλήρη ἀξιοποίησιν τοῦ παραγωγικοῦ των κεφαλαίου at full capacity καὶ τὴν ὀλοκληρωτικὴν ἀπορροφήσιν τῶν κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν ὑπὸ τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν.

Λόγοι ἐπίσης διεθνεῖς θεσμολογικοὶ ἐμποδίζουν τὴν δημιουργίαν ὀρθολογικοῦ διεθνoῦς νομισματικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον νὰ εἶναι ἱκανὸν νὰ δημιουργήσῃ ἐπαρκῆ χρηματικὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα νὰ κινητοποιήσουν εἰς τὸ maximum τὰ διεθνή κεφάλαια Ἐπενδύσεων Ἀναπτύξεως.

Καὶ σήμερον μετὰ εἴκοσι ἔτη ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν καὶ πολλῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα των Ὄργανισμῶν, τὸ Διεθνὲς Νομισματικὸν Σύστημα, τὸ ὁποῖον νὰ εὐκολύνῃ ἀποτελεσματικῶς τὴν διεθνή Χρηματοδότησιν Ἀναπτύξεως, λῦον τὰ σχετικὰ προβλήματα, ἤτοι τὴν Διεθνή Στενότητα Ρευστότητος, τὴν Ἐπαρκῆ Χρηματοδότησιν διὰ τὴν κινητοποίησιν τῶν Διεθνῶν Κεφαλαίων Ἀναπτύξεως καὶ τὴν διαρκῆ Ἴσορροπήσιν τῶν Ἴσοζυγίων Ἐξωτερικῶν Πληρωμῶν, ἀποτελεῖ ἀντικείμενον μελέτης, συζητήσεων καὶ διεθνῶν διασχέσεων⁴.

§ 8. Πολλοὶ ἐπιστήμονες ἐκλαμβάνουν τὴν Στενότητα τῆς Διεθνoῦς Ρευστότητος ὡς ἓν ἐνιαῖον πρόβλημα. Κατὰ τὴν ἀντίληψίν μας τὸ πρόβλημα ἔχει δύο πλευράς. Ἡ μία πλευρὰ εἶναι ἡ Liquidity ἐν σχέσει πρὸς τὴν Οἰκονομικὴν Ἀνάπτυξιν, ὡς αἰτία καὶ ὡς συνέπεια αὐτῆς. Καὶ ἡ ἑτέρα πλευρὰ ἡ Liquidity ἐν σχέσει πρὸς τὰ Ἴσοζύγια Ἐξωτερικῶν Πληρωμῶν, ὡς αἰτία καὶ ὡς συνέπεια αὐτῶν.

Ἡ International Liquidity συνδέεται πρὸς μὲν τὰ Ἴσοζύγια Πληρωμῶν στατικῶς, πρὸς δὲ τὴν Οἰκονομικὴν Ἀνάπτυξιν δυναμικῶς.

Ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας τὰ προβλήματα ἐμφανίζονται ὡς Στενότης Διεθνoῦς Ρευστότητος, δηλαδὴ ὡς Στενότης Διεθνῶν Χρηματικῶν Κεφαλαίων διὰ τὴν κάλυψιν ἀμφοτέρων τῶν διεθνῶν ἀναγκῶν.

Ἡ μέθοδος τὴν ὁποίαν προτείνομεν εἰς τὸ VI μέρος ἀποσκοπεῖ εἰς τὸ νὰ

ἐξασφάλισις ἐπάρκειαν Διεθνοῦς Ρευστότητος, ἡ ὁποία νὰ ἐξασφάλισι τὴν μεγίστην Οἰκονομικὴν Ἀνάπτυξιν καὶ συγχρόνως τὴν σταθερότητα εἰς τὰς διεθνεῖς συναλλαγάς, δι' αὐτομάτου ρυθμίσεως τῶν Ἴσοζυγίων Ἐξωτερικῶν Πληρωμῶν καὶ ἐλέγχου τῆς τιμῆς τοῦ Χρυσοῦ.

II. Ὁργάνωσις τῆς Διεθνοῦς Χρηματοδοτήσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως.

§ 9. Ἡ ἀνάγκη τῆς ὀργανώσεως τῆς Διεθνοῦς Χρηματοδοτήσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως κατεφάνη κατὰ τὴν ἰδρυσιν τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, εἰς τὸν Χάρτην τοῦ ὁποίου περιελήφθησαν εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὴν δηματοδότησιν τῆς Οἰκ. Ἀναπτύξεως τῶν καθυστερημένων χωρῶν. Οὕτω εἰς τὸ Προσίμιον τοῦ Χάρτου ἀναγράφεται μεταξὺ τῶν σκοπῶν «...to employ international machinery for the promotion of the economic and social advancement of all peoples have resolved to combine our efforts to accomplish these aims».

Εἰδικώτερον εἰς τὸ IX κεφάλαιον ἄρθρ. 55 πρῶτος σκοπὸς τίθεται... to promote (a) higher standards of living full employment and conditions of economic and social progress and development. Εἰς δὲ τὸ ἄρθρον 56 τίθεται ἡ Ἀρχὴ τῆς Ἀμοιβαίας Ἐγγυήσεως καὶ Διασφαλίσεως διὰ κοινῶν ἐνεργειῶν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἀνωτέρου σκοποῦ.

Εἰς τὸν καταστατικὸν Χάρτην ἐπίσης τῆς Διεθνοῦς Τραπεζῆς Ἀνασυγκροτήσεως καὶ Ἀναπτύξεως ἄρθρ. 1 § II ὀρίζεται ὡς σκοπός: «Νὰ προωθήσῃ τὴν μακροχρόνιον ἰσόρροπον αὐξήσιν τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορίου, τὴν διατήρησιν τῆς ἰσορροπίας τῶν Ἴσοζυγίων Ἐξωτερικῶν Πληρωμῶν καὶ τὴν ἐνθάρρυνσιν τῶν Διεθνῶν Ἐπενδύσεων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν παραγωγικῶν πηγῶν τῶν μελῶν κρατῶν κλπ.

Εἰς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τοῦ Διεθνοῦς Νομισματικοῦ Ταμείου ἄρθρ. 1 καθωρίσθη μεταξὺ τῶν κυρίων σκοπῶν αὐτοῦ ἡ ἀνάπτυξις τῶν παραγωγικῶν πηγῶν τῶν μελῶν κρατῶν.

§ 10. Αἱ ἀνάγκαι τῆς Οἰκ. Ἀναπτύξεως ὅλων τῶν χωρῶν ὑπῆρξαν τὸσον εὐρεῖαι καὶ ἐπείγουσαι ὥστε ταχέως ἰδρύθησαν πολλοὶ νέοι ὀργανισμοί, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν των.

Οὕτω ἰδρύθησαν: α) Τὴν 21 Νοεμβρίου 1947 Διεθνῆς Ὁργανισμὸς Ἐμπορίου (International Trade Organization I.T.O.) ὁ ὁποῖος μεταξὺ τῶν σκοπῶν του ἔθεσε τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν ὅλων τῶν χωρῶν καὶ ἰδιαίτερος τῶν καθυστερημένων.

β) Βάσει τοῦ Σχεδίου Marshall συνεστήθη ὁ Εὐρωπαϊκὸς Ὁργανισμὸς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας (1948), ὁ ὁποῖος ἀντεκατεστάθη τὴν 4-12-1960

ὑπὸ τοῦ Ὅργανισμοῦ Οἰκονομικῆς Συνεργασίας καὶ Ἀναπτύξεως «Organisation de Cooperation et Development Economique» μὲ τὴν συμμετοχὴν 20 χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης (Πρῶτος πρόεδρος ἐξελέγη ὁ Καναδὸς καθηγητῆς κ. Fleming).

γ) Τὸ 1956 ἰδρύθη ἡ International Finance Corporation (I.F.C.) μὲ τὴν συμμετοχὴν 78 χωρῶν, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ἐνίσχυσις τῶν ἰδιωτικῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας. Ἔχει κεφάλαια 100 ἑκατ. δολλ., κατατεθέντα ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν Η.Π.Α.

δ) Ἡ Κοινὴ Εὐρωπαϊκὴ Ἀγορά, ἰδρυθεῖσα διὰ τῆς Συθῆκης τῆς Ρώμης (1957) ὥρισε μεταξὺ τῶν σκοπῶν τῆς τὴν Οἶκ. Ἀνάπτυξιν τῶν καθυστερημένων χωρῶν μελῶν τῆς μὲ κεφάλαια S 25.000.000.

ε) Τὸν Νοέμβριον 1958 συνεστήθη ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ο.Η.Ε. Τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως (United Nations Fund for Economic Development-UNFED) μὲ κεφάλαια S 50 ἑκ. σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ βοήθεια τῶν ὀλιγώτερον Ἀνεπτυγμένων Ἐθνῶν (Διευθυντῆς Tal Hofman).

Ἐπίσης συνεστήθη καὶ ἡ United Nations Expanded Program of Technical Assistance (UNEPTA) μὲ κεφάλαιον S 30 ἑκατομ.

στ) Τὴν 5 Ἀπριλίου ἐδημοσιεύθη εἰδησις περὶ ἰδρύσεως Ὁμάδος Κρατῶν Βοηθείας (Development Assistance Group D.A.G.) εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέχουν ὅλαι σχεδὸν αἱ ἀνεπτυγμέναι χῶραι σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ὁ συντονισμὸς καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς Οἰκονομικῆς Βοηθείας πρὸς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας.

ζ) Τὴν 29 Νοεμβρίου 1963 ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἡν. Ἐθνῶν πρότεινε ὁμοφώνως τὴν σύστασιν Ὅργανισμοῦ διὰ τὴν μελέτην τῶν μέσων ἐπισπεύσεως τῆς ἐκβιομηχανίσεως τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν, ὁ ὁποῖος ὠργάνωσε τὴν περισυνήν (1964) Διεθνῆ Διάσκεψιν Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως καὶ Ἐμπορίου εἰς τὴν Γενεύην ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ο. Prebish διακεκριμένου οἰκονομολόγου.

Ἐκτὸς τῶν ὀργανισμῶν τῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ο.Η.Ε. τὴν 9-11-1962 συνεστήθη καὶ Ἀμερικανικὸς Ὅργανισμὸς τῶν ΗΠΑ «Ἀμερικανικὸς Ὅργανισμὸς Διεθνoῦς Ἀναπτύξεως», ὁ ὁποῖος χορηγεῖ δάνεια εἰς ὑπαναπτύκτους χώρας.

§ 11. γ) Τὸν σπουδαιότερον ρόλον εἰς τὴν Διεθνῆ Χρηματοδότησιν τῆς Ἀναπτύξεως παίξει ὁ Διεθνῆς Ὅργανισμὸς Ἀναπτύξεως (International Development Agency (I.D.A.), ἰδρυθεὶς τὸ 1955 καὶ λειτουργῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ τὴν εὐθύνην τῆς Διεθνoῦς Τραπεζῆς μὲ τὴν συμμετοχὴν 55 χωρῶν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου.

Σκοπὸς τοῦ Ὅργανισμοῦ εἶναι ἡ ἐνίσχυσις τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν δι' ἐπενδύσεις κεφαλαίων ἐν συνδυασμῶ πρὸς ἰδιωτικὰ κεφάλαια, ἀνευ οὐδε-

μιᾶς κρατικῆς ἐγγυήσεως. Δηλαδή βοήθει εἰς τὴν ἰδρυσιν μεγάλων ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὴν κατασκευὴν μεγάλων παραγωγικῶν ἔργων. Τὰ χορηγούμενα δάνεια ποικίλλουν ἀπὸ S 100.000 ἕως S 2.000.000 καὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὰ 50 % τῶν κεφαλαίων τῶν χρηματοδοτούμενων βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. Αἱ χορηγούμεναι πιστώσεις εἶναι δύο εἰδῶν εἴτε δι' ἐντόκων δανείων, εἴτε διὰ συμμετοχῆς εἰς τὰς ἰδρυόμενας ἐπιχειρήσεις εἰς δολλάρια ἢ εἰς ἄλλα σταθερὰ νομίσματα. Τὸ 1960 ὁ I.D.A. ἐπανεσυστήθη, μὲ κεφάλαια ἐνῆς δισεκατομμυρίου δολλαρίων (quotas τῶν μελῶν).

Τὸ 1961 κατὰ τὴν ἐτήσιαν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ International Monetary Fund καὶ τῆς International World Bank ἐπροτάθη, αὐξήσις τῶν κεφαλαίων τῆς I.D.A. δι' αὐξήσεως τῶν quotas, διότι τὸ ἐν δισεκατομμύριον δολλ. ἐκρίθη ὡς τελειῶς ἀνεπαρκὲς διὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ζήτησεως δανείων, ἢ πρότασις ὅμως δὲν συνεζητήθη καθ' ὅσον τουλάχιστον γνωρίζομεν.

§ 12. Ἡ ἰδρυσίς τῶν ὀργανισμῶν μὲ τὸν αὐτὸν σχεδὸν σκοπὸν δεικνύει ὅτι αἱ διεθνεῖς ἀνάγκαι τῆς χρηματοδοτήσεως τῆς Ἀναπτύξεως εἶναι τεράστιαι καὶ ἡ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Η.Ε. ὀργάνωσις αὐτῆς ἐπιβεβλημένη.

Οἱ συσταθέντες ὀργανισμοὶ οὐτε διαθέτουν ἐπὶ πρῶτῃ κεφάλαια διὰ τὴν κάλυψιν ὅλων τῶν διεθνῶν ἀναγκῶν Οἰκ. ἀναπτύξεως, οὐτε καὶ ἔχουν ἀντιμετωπίσει τὸ πρόβλημα κατὰ τρόπον ὀλοκληρωμένον.

Τὴν ἀνάγκην αὐτὴν ἐξέφρασεν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῶν Η.Ε. κ. Οὐ-θάντ εἰς ὁμιλίαν του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κοπεγχάγης (8 Μαΐου 1962) εἰπὼν «Τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη δὲν ἔχουν καθορίσει σκοποὺς ἀποβλέποντας εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς προόδου τῆς Ἀνθρωπότητος κατὰ συντονισμένον τρόπον. (Ἄλλὰ σήμερον ἔχει ἐπιστῆ ὁ χρόνος καί, διὰ κοινῶν προσπαθειῶν, ἢ βοήθεια ἢ ὅποια παρέχεται ἀπὸ τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι περισσότερον ἀποτελεσματικῆ, ὁ ρυθμὸς τῆς προόδου εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιταχυνθῆ καὶ ὀλόκληρος ὁ κόσμος νὰ διδαχθῆ πολλά ἀπὸ τὴν κοινὴν προσπάθειαν. Θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐπιτύχωμεν κατ' αὐτὴν τὴν νέαν δεκαετίαν τὴν Ἀνθρωπίνην Ἀλληλεγγύην.

Μὲ τὸ πρόβλημα ἠσχολήθη καὶ ὁ διεθνὴς τύπος. Χαρακτηριστικὸν εἶναι σχόλιον τῆς Times Weekly Review (6 Σεπτ. 1962) «Ἡ στενότης γραφεί, χρηματικῶν κεφαλαίων διὰ τὴν διεθνή χρηματοδότησιν ἐπιφέρει ἀνακοπὴν τῆς προόδου τῶν δεικνύοντων χωρῶν καὶ ἐπιβάλλεται σήμερον ἡ ἐδραίωσις συστήματος of International Banking System διὰ τὴν κινητοποίησιν τῶν ἀποθεμάτων, ὅπως παλαιότερον ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ domestic Banking System εἶχε προκαλέσει τεραστίαν αὐξήσιν τῆς ταχύτητος κυκλοφορίας τοῦ χρήματος».

III. Τὰ Ἀναγκαῖα ἑτησίως Κεφάλαια τῶν Ὑπανεπτυγμένων Χωρῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξίν των.

§ 13. Ἐκ τῶν 111 χωρῶν μελῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν (1963), μόλις αἱ εἴκοσι εἶναι ἀνεπτυγμέναι ἢ ὑπανεπτυγμέναι, αἱ ὑπόλοιποι εἶναι ὑπανάπτυκτοι. Ἐκ τῶν ὑπαναπτύκτων 91 χωρῶν, μόλις 30 ἔχουν ἐπάρκειαν τροφίμων, αἱ ὑπόλοιποι 61 χῶραι ὑποσιτίζονται. Τὰ δύο τρίτα τῆς ἀνθρωπότητος εὐρίσκονται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναπτύξεως ἢ εὐρίσκονται ἀκόμη εἰς τὸ στάδιον τῆς ὑπαναπτύξεως.

Εἰς τὸν πίνακα, τὸν δημοσιευόμενον εἰς τὴν μελέτην «Measures for the Economic Development of Underdeveloped Countries» 1951 p. 76, ἐκδόσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν δείκνυται ὅτι τὰ ἀπαιτούμενα ἐτησίως κεφάλαια διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Βιομηχανίας καὶ Γεωργίας διὰ τὴν ἐρρηθάν αὔξησιν τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος κατὰ 2% λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς ἐτησίας αὔξεσεως τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας ἀνήρχετο τὸ 1951 εἰς \$ 19.139.000.000 αἱ δὲ ἀποταμιεύσεις τῶν χωρῶν τούτων ἦσαν \$ 5.240.000.000. Ὑφίστατο δηλαδὴ ἔλλειμμα κεφαλαίων ἐτησίως \$ 13.894.000.000⁵.

Κατὰ τὰς ὑπολογισμοὺς ἐπίσης τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν («Methods of Financing Economic Development in Underdeveloped Countries» 1949 p. 44, 53), τὸ σύνολον τῶν ἐτησίων ἀναγκῶν εἰς Ἐπενδύσεις Κεφαλαίων ὅλων τῶν χωρῶν, ληφθέντων ὑπ' ὄψιν τῶν Σχεδίων Ἀναπτύξεως ὅλων τῶν χωρῶν, ἀνήρχετο εἰς \$ 43.000.000.000 τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν καὶ \$ 17.000.000.000 τῶν ὑπαναπτύκτων ἤτοι ἐν συνόλῳ \$ 60.000.000.000. ἐτησίως.

§ 14. Ἐναντι τῶν τεραστίων τούτων ἐτησίων ἀναγκῶν τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη (1960-63) αἱ βιομηχανικῶς ἀνεπτυγμέναι χῶραι συνέδραμον τὰς ὑπαναπτύκτους μὲ κεφάλαια ἀνερχόμενα ἐτησίως εἰς 11 δισεκατομμύρια δολλάρια ὡς ὁ κατωτέρω πίναξ δεικνύει⁶.

ΠΙΝΑΞ Ι

Εἰς ἑκατομμύρια δολλάρια ἐτησίως μέσος ὄρος (1960-63)

Χῶραι	Ἰδιωτικὸς Δανεισμὸς καὶ Ἐπενδύσεις	Δημόσια Δάνεια καὶ Βοήθεια	Σύνολον
Ἀυστρία	5	—	5
Βέλγιον	78	101	179
Καναδῆς	60	75	135
Δανία	24	7	31
Φινλανδία	—	1	1
Γαλλία	444	843	1287

Γερμανία	274	343	616
Ἰταλία	169	128	297
Ἰαπωνία	100	156	256
Λουξεμβούργον	--	--	1
Ὀλλανδία	---	21	21
Πορτογαλλία	49	34	83
Σουηδία	38	7	45
Ἑλβετία	145	4	149
Μεγ. Βρετανία	2052	2157	4208
Η.Π.Α.	1017	2764	3781
	4653	6688	11341

Ἀμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι καὶ εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας ἐπραγματοποιήθησαν ἀποταμιεύσεις—Ἐπενδύσεις ἐτησίως ὑπολογιζόμεναι εἰς 5240 ἑκατομ. δολλάρια ⁷, τὸ σύνολον τῶν πραγματοποιηθεισῶν ἐτησίως Ἐπενδύσεων εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας ἀνῆλθεν εἰς 16.581 ἑκ. δολλ.

Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν ὅμως τῶν συνολικῶν Ἐπενδύσεων τῶν 60 δισ. δολλ. βάσει τῶν προγραμμάτων, πρέπει ν' ἀφαιρεθοῦν μόνον τὰ 6.688 ἑκ. δολλ. τῶν δημοσίων δανειῶν.

Ὅτω ὑφίσταται ἐν τεράστιον κενὸν μετὰ τῶν δυνατῶν καὶ τῶν πραγματικῶν διεθνῶν ἐπενδύσεων \$ 53.212.000.000 κεφαλαίου κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

IV. Τὰ Διαθέσιμα Ἐτησίως Διεθνή Πραγματικὰ Κεφάλαια Ἀναπτύξεως.

§ 15. Ποῖα εἶναι τὰ δυνατά, πραγματοποιήσιμα Κεφάλαια τῶν Ἀνεπτυγμένων Χωρῶν, ἐργαζομένων at full capacity, διὰ διεθνεῖς ἐπενδύσεις;

Ὁ ὑπολογισμὸς τὸν ὁποῖον ἐπιχειρεῖ ὁ καθηγητὴς Stephen Enke εἰς τὸ ἀναφερθὲν ἔργον του «Economics for Development» 1963 p. 50 αἰ βιομηχανικῶς ἀνεπτυγμένα ἡχώρῃ τῆς Δύσεως μετὰ τῆς Ἰαπωνίας θὰ ἠδύναντο νὰ διαθέτουν ἐτησίως \$ 100 δισ. πρὸς τὰς ὑπαναπτύκτους εἶναι μᾶλλον ὑπερβολικός.

Ἐπίσης ὁ ὑπολογισμὸς ὁ ὁποῖος γίνεται εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν Measures etc. 1951 p. 79, μετὰ βᾶσιν 2% τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ὄλων τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν δι' ἐξωτερικὰς ἐπενδύσεις εἶναι κάτω τῆς πραγματικότητος. Διότι ἐπὶ παραδείγματι ἡ Μ. Βρετανία κατὰ τὰ ἔτη 1905—1913 ἐξῆγεν ἐτησίως κεφάλαια, ἀνερχόμενα εἰς 7% τοῦ Ἐθνικοῦ Εἰσοδήματος (op. cit. p. 80).

Ἐπίσης αἱ Η.Π.Α. κατά τὰ ἔτη 1946-51, ἐξῆγον ὑπὸ μορφήν μόνον βοήθειας ποσὸν ἐτησίως ἀνερχόμενον εἰς 3 % τοῦ ἐθνικοῦ των εἰσοδήματος.

Διὰ τοῦτο νομίζομεν ὅτι τὸ ποσοστὸν τῶν εἰς ἐξωτερικὰς ἐπενδύσεις κεφαλαίων τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν, πρέπει νὰ ποικίλλῃ κατὰ χώραν καὶ κατὰ λόγον τοῦ βαθμοῦ ἀναπτύξεως τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος καὶ τῆς διαφορώσεως ἐκάστης ἐθνικῆς οἰκονομίας.

§ 16. Οὕτω βάσει τῶν νεωτέρων στατιστικῶν στοιχείων τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος τῶν 15 ἀνεπτυγμένων χωρῶν, τῶν δυναμένων νὰ ἐξάγουν πραγματικὰ κεφάλαια ἐπενδύσεων, δηλαδὴ κεφαλαιουχικὰ ἀγαθὰ, τὸ σύνολον τῶν ἐξωτερικῶν ἐπενδύσεων τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν ἐργαζομένων at full capacity, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς μας ἀνέρχεται πλέον τῶν § 51 δισ. ἐτησίως ὡς ὁ ἀκόλουθος πίναξ

ΠΙΝΑΞ II

Χῶρι	Ἐθνικὸν εἰσόδημα 1962 εἰς \$	%	Διαθέσιμον κεφάλαιον δι' ἐξωτ. ἐπενδύσεις
1. Βέλγιον	10.260.000.000	7	718.200.000
(1963)	13.900.000.000		
2. Καναδάς	33.720.620.000	4	1.348.824.800
(1963)	42.800.000.000		
3. Δανία	5.973.000.000	1	59.739.000
4. Γαλλία	55.591.836.734	7	3.891.428.571
(1963)	79.900.000.000		
5. Γερμανία Δυτικὴ	67.975.000.000	7	4.778.250.000
(1963)	94.500.000.000		
6. Ἰταλία	45.300.258.000	3	1.399.000.000
(1963)	59.400.000.000		
7. Ἰαπωνία	59.400.000.000	2	1.188.000.000
(1963)	400.000.000		
8. Λουξεμβούργον	400.000.000	7	28.000.000
(1963)	15.400.000.000		
9. Ὀλλανδία	15.400.000.000	7	1.078.000.000
(1963)	4.040.000.000		
10. Νορβηγία	4.040.000.000	3	121.000.000
11. Πορτογαλία	23.600.000.000	4	944.000.000
12. Σουηδία	15.500.000.000	5	775.000.000
(1963)	84.100.000.000		
13. Ἡνωμένον Βασίλειον	84.100.000.000	7	5.887.000.000
»	585.100.000.000		
14. Ἡν. Πολιτεῖαι Ἰ.Α.μ.ερ.	585.100.000.000	5*	29.255.000.000
»	11.600.000.000		
15. Ἑλβετία	11.600.000.000	2	232.000.700
(1963)			
Σύνολον	1.019.960.714.000		50.663.341.700

* Κατὰ τὸ 1964 αἱ συνολικαὶ ἐξαγωγαὶ τῶν Η.Π.Α. (κεφαλαιουχικὰ καὶ καταναλωτικὰ) ἀνήρχοντο εἰς 5 % τοῦ ἐθνικοῦ των εἰσοδήματος. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ Οἰκονομία δὲν ἐργάζεται at full capacity.

Οὕτω προκύπτει ὅτι τὸ σύνολον τῶν δυνατῶν πραγματικῶν κεφαλαίων ἐξωτερικῶν ἐπενδύσεων ἀνέρχεται εἰς \$ 51.243.341.000, χωρὶς νὰ ὑπολο-

γισθῆ καὶ ἡ αὐξησις ὅτι αἱ ἔθνικαὶ οἰκονομίαι τῶν ἀνεπτυγμένων χωρ,ὶ ἐργασθοῦν at full capacity.

§ 17. Δηλαδὴ δύνανται αἱ εἰς πραγματικὰ κεφάλαια ἀνάγκαι τῶν καθυστερημένων χωρῶν νὰ ὑπερκαλύπτονται διὰ τὴν οἰκονομικὴν τῶν ἀνάπτυξιν παρὰ τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν, μὲ πρόβλημα μάλιστα δυνατότητος ἀπορροφήσεως τῆς προσφορᾶς τῶν κεφαλαίων.

Τὸ γεγονός ὅτι διὰ τῶν καθιερωμένων μεθόδων καὶ προϋποθέσεων εἰσάγονται ἑτησίως εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας ἔνδεκα μόνον περίπου δισεκατομμύρια δολλάρια, ἀποδεικνύει ὅτι τὸ ἰσχύον σύστημα τῶν Διεθνῶν Ἐπενδύσεων Ἀναπτύξεως ἔχει ἀνάγκην ἀναδιοργανώσεως ἐπὶ νέων βάσεων (σκοπὸς τὸν ὑποῖον ἐπιδιώκει ἡ μελέτη μας αὐτή). Διότι τὸ ἰσχύον σύστημα διαμορφωθὲν ὑπὸ ἄλλας προϋποθέσεις, ἀφήνει ἀχρησιμοποίητον κεφάλαια πραγματικὰ 40 δισεκατομμύρια ἑτησίως, πρὸς μεγίστην ζημίαν καὶ τῶν ὑπαναπτύκτων καὶ αὐτῶν τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν. Τοῦτο δὲ διότι τὸ διεθνὲς Νομισματικὸν σύστημα δὲν ἐπιτρέπει τὴν κινητοποίησιν ὅλων τῶν διαθέσιμων πραγματικῶν κεφαλαίων, δημιουργουμένης οὕτω Στενότητος τῆς Διεθνοῦς Ρευστότητος, ὡς ἀναπτύσσομεν κατωτέρω.

Ἡ δὲ Στενότης τῆς Διεθνοῦς Ρευστότητος, ἐπιδρῶσα ἐπὶ τῆς παραγωγῆς προκαλεῖ καὶ ἐμφανίζει στενότητα καὶ τοῦ πραγματικοῦ διαθεσίμου ἑτησίως κεφαλαίου.

V. Τὰ Διεθνῆ Χρηματικὰ Κεφάλαια Διεθνῶν Ἐπενδύσεων καὶ ἡ Shortage of International Liquidity.

§ 18. Διὰ τὴν κινητοποίησιν καὶ πλήρη ἀξιοποίησιν τῶν διεθνῶν πραγματικῶν Κεφαλαίων Ἐπενδύσεων Ἀναπτύξεως ἀπαιτεῖται κατάλληλον Διεθνὲς Νομισματικὸν Σύστημα. Διότι τὸ ὑφιστάμενον Διεθνὲς Νομισματικὸν Σύστημα, κατὰ κοινὸν σχεδὸν ὁμολογίαν εἶναι ἀτελές, στηριγμένον ἐπὶ μὴ ὀρθῶν ἀρχῶν, προκαλουμένου τοῦ φαινομένου τῆς Στενότητος Διεθνοῦς Ρευστότητος (Shortage of International Liquidity) ⁷.

Τὰ κράτη τὰ δανειζόμενα ἐξωτερικὰ κεφάλαια, εἴτε διὰ μέσου ξένων τραπεζῶν εἴτε διὰ μέσου τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν, ἀντιμετωπίζουν τὸ πρόβλημα, τὴν ἔλλειψιν χρηματικῶν κεφαλαίων, διότι οἱ Διεθνεῖς Ὄργανισμοὶ (καὶ αἱ Τράπεζαι) δὲν διαθέτουν τὰ ἀναγκαῖα χρηματικὰ κεφάλαια, χρυσὸν καὶ συνάλλαγμα, διὰ τὴν διακίνησιν τῶν σχηματιζομένων ἑτησίως πραγματικῶν κεφαλαίων, πολλῶ μᾶλλον τῶν (at full capacity τῶν ἔθνικῶν οἰκονομιῶν), πραγματικῶν κεφαλαίων διεθνῶν ἐπενδύσεων.

Τὰ χρηματικὰ κεφάλαια τῶν διεθνῶν ὀργανι-

σμών είναι περιορισμένα και ανεπαρκή προς έφοδιασμόν τών κρατῶν διά δανείων ἀναπτύξεως και επέκτασεως τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορίου⁸.

Ὡς γνωστόν ὁ I.D.A. χειρίζεται μόνον \$ 1.000.000.000. Ἀκόμη και ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι τὰ κεφάλαια τοῦ I.D.A. αὐξηθοῦν κατά 100 % και ἀνέλθουν εἰς 2 δισ. δολλ. και ταῦτα θὰ εἶναι τελείως ανεπαρκῆ διά τήν κινήτοποίησιν τῶν ἐτησίως σχηματιζομένων διεθνῶν πραγματικῶν κεφαλαίων ἐπενδύσεων, ἀνερχομένων ὡς διεπιστώσαμεν εἰς 60 δισ. δολλάρια, ἐργαζομένων at full capacity.

Και ἂν ἀκόμη ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὁ κρατικὸς και ὁ ἰδιωτικὸς τομεὺς Διεθνῶν Ἐπενδύσεων, αἱ ὁποῖοι ὡς εἶδομεν ἐτησίως διαθέτουν 11 δισ. δολλ. περίπου, και πάλιν ὑφίσταται ἓνα ἀνοιγμζ (Gap) μεταξύ τοῦ δυνατοῦ και τοῦ πραγματοποιημένου \$ 49.000.000.000.

Δηλαδή εἰς τήν πραγματικότητα προκαλεῖται θεσμολογικὸς ἀντιπληθωρισμὸς εἰς τήν διεθνή ἀγοράν, ὁ ὁποῖος κρατεῖ συμπιεσμένας τὰς διεθνεῖς συναλλαγὰς, με ἀποτέλεσμα τήν καθυστέρησιν τῆς ἀναπτύξεως τῶν ὑπαναπτύκτων τήν συστολήν τῶν συναλλαγῶν και τήν ὑποαπασχόλησιν (idle) τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν.

§ 19. Ἐπειδὴ δὲ ἡ δυνατότης αὐξήσεως τῶν ἰδιωτικῶν ἐξωτερικῶν Ἐπενδύσεων εἶναι περιορισμένη ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας λειτουργίας τῶν Διεθνῶν Συναλλαγῶν, εἴτε δι' ἀμέσου εἴτε δι' ἐμμέσου μεταφορᾶς κεφαλαίων, λόγω τῶν ἀπαιτουμένων ἐμπορικῶν και τραπεζικῶν ἐγγυήσεων και τῆς οἰκονομικῆς ἀβεβαιότητος ἡ ὁποία χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ Α' Παγκοσμίου πολέμου και τῆς πολιτικῆς ἀσταθείας εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας, τὸ καθῆκον τῆς αὐξήσεως τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐπενδύσεων Ἀναπτύξεως πίπτει ἐπὶ τοῦ Διεθνοῦς Δημοσίου Τομέως.

Τοῦτο ὅμως δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ μόνον διά μεταρρυθμίσεις τοῦ Διεθνοῦς Νομισματικοῦ Συστήματος και διά συντονισμένης Διεθνοῦς Νομισματικῆς Πολιτικῆς.

Τοῦτο συνέστησε και ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Εἰδικῶν τοῦ Ο.Η.Ε. ἡ ὁποία συνέταξε τήν ἔκθεσιν «The Measures for the Economie Development of Underdeveloped Countries» 1951. Κατὰ κύριον δὲ λόγον συνέστησε τήν αὐξησιν τῶν ὑπὸ τοῦ κράτους εἰσαγομένων κεφαλαίων Ἀναπτύξεως. «Ὅσον μεγαλύτεραι εἶναι αἱ Κρατικαὶ Ἐπενδύσεις διά εἰσαγομένων κεφαλαίων, τόσον αὐξάνουν και αἱ ἰδιωτικαὶ εἰσαγωγαὶ κεφαλαίων (the bigger the public Investment is, the bigger will be the private Investment)»⁹.

Ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Διεθνοῦς Ὄργανισμοῦ Χρηματοδοτήσεως Ἀναπτύξεως

ὄχι μόνον δὲν πρόκειται νὰ περιορίσῃ τὰς λοιπὰς ἰδιωτικὰς ἐξωτερικὰς πηγὰς χρηματοδοτήσεως, ἀλλὰ ἀντιθέτως θὰ τὰς προωθήσῃ διὰ ἐκρηκτικῆς διευρύνσεως τῆς ζήτησεως καὶ τῆς προσφορᾶς ἐξωτερικῶν κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν.

§ 20. Ὁ καθηγητῆς Robert Triffin ἐκ τῶν προμάχων τῆς Μεταρρυθμίσεως τοῦ Διεθνoῦς Νομισματικοῦ Συστήματος δὲ σειρὰς μελετῶν καὶ εἰσιγῆσεων καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν ἐργασίαν του «Ὁ νομισματικὸς κανὼν τοῦ Εἰκοστοῦ Αἰῶνος» 1963, εἰς τὸν πίνακα V μᾶς δίδει ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα στατιστικά. Τὰ ἀποθέματα συναλλάγματος τῶν διαφόρων χωρῶν εἰς στερλίνας καὶ δολλάρια κατὰ τὸ 1961 ἀνήρχετο εἰς 33,7 δισ. δολλάρια. Τὰ δὲ εἰς χρυσὸν ἀποθέματα εἰς 22,1 δισ. δολλ. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ποσῶν μόνον 1,7 δισ. δολλάρια ἦσαν κατατεθειμένα εἰς τὸ Διεθνὲς Νομισματικὸν Ταμεῖον.

Οὕτω τὸ σύνολον τῶν ἀποθεμάτων χρυσοῦ καὶ συναλλάγματος εἰς δολλάρια, δηλαδὴ διεθνῆ καὶ κρατικά χρηματικά κεφάλαια (real money) κατὰ τὸ 1961, ἀνήρχετο εἰς 55,4 δισ. δολλάρια. Ταῦτα ὅμως ἢ κρατοῦνται εἰς τὰ θησαυροφυλάκια τῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν, ἢ εἶναι κατατεθειμένα — μέρος αὐτῶν — εἰς Τραπεζὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐὰν τὰ ἀποθέματα ταῦτα χρησιμοποιηθοῦν καταλλήλως, θὰ καλύψουν τὰς ἀνάγκας τῆς Διεθνoῦς Οἰκονομίας, καὶ θὰ κινητοποιηθοῦν καὶ θὰ ἀξιοποιήσουν τὰ δυνατὰ πραγματικά κεφάλαια Ἀναπτύξεως, τὰ ὅποια ὡς εἶδομεν σελ. 11, ἀνέρχονται εἰς 60 δισ. δολλ. Τὴν κατάλληλον μέθοδον χρησιμοποίησεως αὐτῶν προτείνομεν κατωτέρω.

VI. Ἡ προτεινομένη Μέθοδος Διεθνoῦς Χρηματοδοτήσεως τῆς Ἀναπτύξεως.

§ 21. Διὰ τὴν ἐπαρκῆ χρηματοδότησιν τῆς Ἀναπτύξεως τῶν ὑπαναπτύχτων χωρῶν, τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Διεθνoῦς Ἐμπορίου, τὴν λειτουργίαν τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν at full capacity πρέπει τὸ Διεθνὲς Νομισματικὸν Σύστημα νὰ μεταρρυθμισθῇ ἐπὶ τῶν κολούθων Ἀρχῶν.

Πρῶτον. International Central Bank. Πρέπει νὰ ἰδρυθῇ εἰς Διεθνῆς Ὄργανισμὸς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν εἰς τὸν ὅποιον νὰ συγχαυνευθοῦν ἢ Διεθνῆς Τράπεζα τὸ I.M.F., ὁ I.D.A. καὶ ὅλαι αἱ δευτερεύοντες ἰδρυθέντες διεθνεῖς ὀργανισμοί, οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν διεθνῆ χρηματοδότησιν ἀναπτύξεως. Ὁ Διεθνῆς αὐτὸς Ὄργανισμὸς θὰ λειτουργῇ ὡς Διεθνῆς Κεντρικὴ Τράπεζα¹⁰, εἰς τὴν ὅποιαν νὰ συμμετάσχουν ὅλα τὰ κράτη μέλη τῶν U.N. προαιρετικῶς.

Δεύτερον. Εἰς τὴν Διεθνή Κεντρικὴν Τράπεζαν, τὰ μέλη-κράτη (Κεντρικαὶ Τράπεζαι) θὰ καταθέτουν τὰ 50 % τῶν ἀποθεμάτων των εἰς συνάλλαγμα καὶ χρυσόν. Τὰ κράτη-μέλη δύνανται νὰ καταθέτουν καὶ πλέον τῶν 50 % τῶν ἀποθεμάτων. Αἱ καταθέσεις αὗται θὰ εἶναι τοκοφόροι, πρὸς 1-2 %

του τόκου ρυθμιζομένου αναλόγως υπό τῆς Διοικήσεως τῆς Διεθνούς Κεντρικῆς Τραπεζῆς.

Τρίτο ν. Ἡ Διεθνῆς Κεντρικὴ Τράπεζα, θὰ μετατρέπη εἰς χρυσὸν τὰ κατατιθέμενα Ἀποθέματα, συγκεντρώνουσα οὕτω χρυσὸν ἀξίας S 27.7 δισεκατομμυρίων δολλαρίων, ὅσον εἶναι σήμερον τὸ $\frac{1}{2}$ τῶν ἀποθεμάτων τῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν.

Τέταρτο ν. Ὁ χρυσὸς τὸν ὁποῖον θὰ συγκεντρώσει ἡ Διεθνῆς Κεντρικὴ Τράπεζα θὰ ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν (κάλυμμα) διὰ τὴν ἐκδοσὶν Διεθνούς Νομίσματος ὠρισμένης εἰς χρυσὸν περιεκτικότητος (π.χ. ἑνὸς γραμμαρίου). Οὕτω μὲ βάσιν καλύμματος χρυσοῦ 27.7 δισ. κατὰ 50%, ἡ Διεθνῆς Κεντρικὴ Τράπεζα θὰ ἐκδόσῃ ποσότητα Διεθνούς Χρήματος S 55,4 δισεκατομμυρίων δολλαρίων.

Πέμπτο ν. Τὸ Διεθνὲς Νόμισμα θὰ εἶναι περιωρισμένης κυκλοφορίας, ἥτοι θὰ κυκλοφορεῖ μεταξὺ τῆς Διεθνούς Τραπεζῆς, τῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν τῶν κρατῶν μελῶν καὶ τῶν ἀμέσων ἐξαγωγέων καὶ εἰσαγωγέων καὶ θὰ ἐξαργυρώνεται εἰς χρυσὸν ἢ εἰς ἐθνικὸν νόμισμα κατὰ βούλησιν τοῦ δικαιοῦχου εἰς Πρώτην ζήτησιν. Ἡ ἐπιστροφή καὶ ἡ ἐξαργύρωσις τοῦ Διεθνούς Νομίσματος εἰς τὴν Διεθνή Τράπεζαν θὰ εἶναι ταχεῖα (ἐντὸς ἔτους) διὰ νὰ μὴ θησαυρίζεται ὡς σταθερὸν εἰς χρυσὸν νόμισμα.

Ἐκτο ν. Παραλλήλως πρὸς τὸ Διεθνὲς Νόμισμα θὰ λειτουργοῦν καὶ τὰ ἐθνικὰ νομισματικὰ συστήματα τῶν μελῶν-κρατῶν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ εἶναι ἀπολύτως ἐλευθέρα ἡ νομισματικὴ ἐξουσία τῶν κρατῶν μελῶν καὶ ἡ ἀσκήσις ἐθνικῆς νομισματικῆς πολιτικῆς.

Ἐβδομο ν. Ἡ Διεθνῆς Κεντρικὴ Τράπεζα θὰ παρέχει πιστώσεις Ἀναπτύξεως εἰς τὰ διάφορα κράτη, διὰ τῆς καταβολῆς Διεθνούς Νομίσματος ἢ δι' ἀνοίγματος πιστώσεως βάσει αὐτοῦ. Αἱ πιστώσεις (δάνεια) Ἀναπτύξεως θὰ παρέχωνται βάσει οἰκονομικοτεχνικῶν σχεδίων (projects) ἀπολύτου ἀποδοτικότητος. Ἐκτὸς κρατικοῦ σχεδίου ἢ ἐκτὸς σχεδίου.

Ὀγδοο ν. Αἱ πιστώσεις (διεθνῆ δάνεια) Ἀναπτύξεως τῆς Διεθνούς Τραπεζῆς θὰ χορηγοῦνται μὲ τόκον 1-2% καὶ θὰ εἶναι μακροπρόθεσμοι 10-30 ἐτῶν, αναλόγως τῶν περιπτώσεων τῶν ἔργων τῶν διαφόρων σχεδίων.

Ἐνατο ν. Μὲ τὸ Διεθνὲς χρῆμα τῶν Πιστώσεων τῆς Διεθνούς Τραπεζῆς θὰ ἀγοράζονται κεφαλαιουχικὰ ἀγαθὰ Ἀναπτύξεως ἀπὸ οἰανδήποτε χώρα-μέλος καὶ θὰ εἶναι μετατρέψιμον εἰς νόμισμα οἰασδήποτε χώρας-μέλους.

Δέκατο ν. Τὰ κράτη-μέλη δύνανται, μετὰ προειδοποίησιν, ν' ἀποσύρουν τὰ 70% τῶν καταθέσεων-ἀποθεμάτων, τοῦ ὑπολοίπου 30% παραμένοντος τοκοφόρου εἰς τὴν Διεθνή Τράπεζαν, ἐφ' ὅσον τὸ κράτος εἶναι μέλος τῆς Διεθνούς Τραπεζῆς.

Ἐνδέκατο ν. Ἡ συναλλαγματικὴ ἀξία τῶν διαφόρων ἐθνικῶν νομισμάτων καὶ ὡς πρὸς τὸ Διεθνὲς νόμισμα καὶ μεταξύ των θὰ εἶναι ἀπολύτως

σταθερά. Ἡ μεταβολὴ τῆς parity θὰ γίνεταί συγκαταθέσει τῆς Διεθνοῦς Τραπεζῆς.

Δωδέκατον. Ἡ Διεθνὴς Τράπεζα θὰ κρατῆ σταθερὰν τὴν ἀξίαν τοῦ χρυσοῦ εἰς τὴν διεθνή ἀγοράν. (Καὶ θὰ ἐξαργυρώνει τὰς καταθέσεις ἀποθέματα τῶν διαφόρων χωρῶν — διὰ τὴν μετατροπὴν αὐτῶν εἰς χρυσόν — σὺν τῷ χρόνῳ, ὥστε νὰ μὴ ἀνατραπῆ ἡ νομισματικὴ ἰσορροπία καὶ τὸ Ἴσοζύγιον τῶν χωρῶν-μελῶν (τοῦ δολλαρίου καὶ τῆς στερλίας) ἢ καὶ ἄλλων key currencies).

§ 22. Μὲ τὸ προτεινόμενον Διεθνὲς Νομισματικὸν Σύστημα δημιουργεῖται ἡ ἀπαραίτητος Διεθνὴς Ρευστότης, διότι τὸ Διεθνὲς Χρῆμα ἀνέρχεται εἰς 55,4 δισ. δολλ., ὅσον εἶναι περίπου τὸ ἐτήσιον ποσὸν τῶν πραγματικῶν κεφαλαίων διεθνῶν Ἐπενδύσεων (60 δισ. δολλάρια). Καλύπτει δηλαδὴ τὰς Ἀνάγκας Ἐπενδύσεων τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομίας, καὶ μὲ τὴν ἐλαχίστην ταχύτητα κυκλοφορίας. Πολὺ περισσότερον θὰ ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ καλύψῃ τὰς ἀνάγκας διεθνῶν συναλλαγῶν Ἐπενδύσεων, ἀναπτύσσον μεγαλύτεραν ταχύτητα κυκλοφορίας.

Δημιουργεῖται δηλαδὴ Διεθνὲς Χρῆμα ποσότῃτος ἴσης σχεδὸν πρὸς τὰς ἐτησίαις Διεθνεῖς Ἀνάγκας Ἀναπτύξεως καὶ πρόδου καὶ ἴσης περίπου πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς ἐτησίας παραγωγῆς Ἀγαθῶν Ἀναπτύξεως ὄλων τῶν Ἀνεπτυγμένων χωρῶν μὲ οἰκονομικὴν λειτουργίαν αὐτῶν at full capacity.

Ἐνῶ μὲ τὸ ἰσχῶν σύστημα τοῦ Διεθνοῦς Νομισματικοῦ Συστήματος δὲν δύνανται νὰ κινητοποιηθοῦν παρὰ μόνον 7 δισεκατομμύρια δολλάρια εἰς διεθνεῖς κρατικὰς Ἐπενδύσεις.

Τὸ προτεινόμενον Διεθνὲς Χρῆμα ἀποκτᾷ ἐλαστικότητα ζήτησεως ἀνάλογον ἀπολύτως πρὸς τὴν προσφορὰν αὐτοῦ καὶ ἀνάλογον εἰς ἀξίαν πρὸς τὰ προσφερόμενα κεφαλαιουχικὰ ἀγαθὰ Ἐπενδύσεων. Οὕτω ἀποφεύγεται ἀπολύτως καὶ ὁ πληθωρισμὸς καὶ ὁ ἀντιπληθωρισμὸς καθὼς καὶ ἡ ὑποτίμησις ἢ ἡ ἀνατίμησις τοῦ χρήματος διεθνῶν συναλλαγῶν.

Εἰς τὸ VIII κεφάλαιον (Συμπεράσματα) θὰ ἐξεάσωμεν τὰς συνεπεῖαις καὶ τὰς ἐπιπτώσεις τὰς ὁποίας θὰ ἔχει τὸ προτεινόμενον Διεθνὲς Νομισματικὸν Σύστημα.

VII. Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε προταθέντων Σχεδίων Μεταρρυθμίσεως τοῦ Διεθνοῦς Νομίσματος.

§ 23. Κατὰ τὴν διάσκεψιν τοῦ Διεθνοῦς Νομισματικοῦ Ταμείου εἰς τὴν Βιέννην (Σεπτ. 1961) ὁ πρόεδρος αὐτοῦ P. Jakobson ἐτόνισεν τὴν ἀνάγκην ἀυξήσεως τῶν πόρων τοῦ Ταμείου εἰς τρόπον ὥστε τοῦτο νὰ ἔχῃ εὐχέρειαν

παροχής πιστώσεων εις τὰς χώρας παθητικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἴσοζυγίου πρὸς ἀποφυγὴν πληθωρισμοῦ ἢ ἀντιπληθωρισμοῦ.

Ἐπίσης ὁ Πρόεδρος τῆς Διεθνoῦς Τραπεζῆς κ. Black, ἐπανέφερε εἰς τὴν διάσκεψιν τὸ θέμα τῆς ἀδυναμίας τῆς Οἴκ. Ἀναπτύξεις τῶν ὑπαναπτύκτων ἐξ ἐλλείψεως κεφαλαίων διὰ τὴν παροχὴν ἱκανοποιητικῶν πιστώσεων πρὸς αὐτάς.

Οὕτω γενικῶς παρουσιάσθη τὸ Πρόβλημα τῆς ἐλλείψεως Διεθνoῦς Ρευστότητος ¹¹.

Κατὰ τὴν Διάσκεψιν ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων διάφοροι προτάσεις ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος.

Ὁ P. Jakobson προέτεινε ἐπίσης ὅπως ὁ Ὄργανισμὸς τοῦ Διεθνoῦς Νομισματικοῦ Ταμείου εἶναι ὁ χειριστὴς τῶν σχετικῶν ζητημάτων κυρίως διὰ ζητήσεως πιστώσεων παρὰ τῶν πλουσίων εἰς συνάλλαγμα χωρῶν καὶ παροχῆς πιστώσεων εἰς χώρας, αἱ ὁποῖαι ἀντιμετωπίζουν δυσχερείας, συναινέσει τῶν πρώτων.

Ὁ P. Jakobson ἤδη ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1961 εἶχε θέσει τὸ πρόβλημα ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τοῦ Διεθνoῦς Νομισματικοῦ Ταμείου ὡς πρόεδρος αὐτοῦ, διὰ προτάσεως ὅπως τὰ κράτη τὰ ἔχοντα ἐλλείμματα εἰς τὸ Ἴσοζύγιον Ἐξωτερικῶν Πληρωμῶν ζητοῦν πιστώσεις παρὰ τοῦ Διεθνoῦς Νομισματικοῦ Ταμείου, μέχρι τοῦ 1/4 τῶν quotas αὐτῶν, ἀπὸ τὰς μερίδας τῶν χωρῶν μὲ ἰσχυρὰ (ἐνεργητικά) Ἴσοζύγια Πληρωμῶν. Καὶ ὅπως αἱ χώραι μὲ ἐλλείμμα ζητοῦν πιστώσεις διὰ τοῦ Ταμείου ἀπὸ τὰς ἰσχυρὰς χώρας καὶ ἔναντι καταβολῆς χρυσοῦ.

Ὁ Ed. Bernstein προέτεινε τὴν σύστασιν Ὄργανισμοῦ εἰδικoῦ καλουμένου «Λογαριασμοῦ ρυθμίσεως Ἀποθεμάτων» παραρτήματος ἐξαρτημάτων ἀπὸ τὸ I.M.F. καὶ λειτουργοῦντος ὡς Γραφεῖοῦ Συμψηφισμοῦ καὶ Βοηθείας Ὁ Λογαριασμὸς παραχωρεῖ δάνεια εἰς χρυσὸν ἢ συνάλλαγμα, εἰς χώρας-μέλη, αἱ ὁποῖαι ἀντιμετωπίζουν δυσχερείας. Τὰ μέλη δανείζονται δι' ὑπογραβῆς γραμματίων. Τὰ μέλη ὑπολογίζουν εἰς τὰ ἀποθέματά των καὶ τὰ quotas των παρὰ τῷ I.M.F. καὶ δύνανται ν' ἀποσύρουν 25% τῶν quotas μέχρι 200%.

Ὁ Λογαριασμὸς ἢ Ταμείον Ἐξισώσεως Ἀποθεμάτων, δύναται νὰ συνάπτῃ δάνεια παρὰ τῶν βιομηχανικῶς ἀνεπτυγμένων χωρῶν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὑπελογίσθη ὅτι ὁ Λογαριασμὸς θὰ συγκέντρωνε κεφάλαια 6-8 δισεκατομμύρια δολλαρίων.

Ὁ Bernstein διετύπωσε ἐπίσης τὴν ἔννοιαν Composite Reserve Unit (CRU) ὡς διεθνῆ μονάδα.

Ἡ μικτὴ ἀποθεματικὴ μονάδα, εἶναι ἀνεφάρμοστος διότι δημιουργεῖ προβλήματα ἄνευ λόγου· ἡ χρυσὴ μονάδα εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως προτιμότερα.

§ 24. Ὁ καθηγητὴς κ. Ξ. Ζολώτας, προέτεινε ὅπως τὸ I.M.F. εἶναι

ὁ χειριστὴς τῶν χρεωπιστώσεων τῶν μελῶν τῶν Ἴσοζυγίων Πληρωμῶν των. Ὅπως λαμβάνη σχεδὸν αὐτομάτως πιστώσεις ἐκ τῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν θησαυροφυλακείων τῶν μελῶν μὲ πλεονάσματα Ἴσοζυγίων καὶ τὰς θέτη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μελῶν μὲ ἐλλείμματα. Δημιουργεῖται δηλαδὴ μηχανισμὸς ἐξισώσεως Ἴσοζυγίων. Τὸ νόμισμα ἐκάστης χώρας εἶναι μετατρέψιμον ἐπὶ ἐγγυήσει χρυσοῦ. Διὰ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ I.M.F. αἱ πιστώτριαi χώραι συνάπτουν συμφωνίας ὑπὸ αἰρεσιν μὲ τὰς χρεωστρίας δι' ἐπαρκῆ ἐξασφάλισιν συναλλάγματος. Αἱ τελευταῖαι δύνανται ν' ἀποσύρουν πιστώσεις κατόπιν ἀποφάσεως Ἐπιτροπῆς.

Δὲν δημιουργεῖται ὑπερεθνικὸς ὄργανισμὸς. Αἱ καταθέσεις εἰς τὸ I.M.F. τῶν πλεονασμάτων γίνονται ἐλευθέρως. Τοῦτο δὲν ἔχει ἐξουσίαν ἐπιβολῆς μέτρων ἐξανγκισμοῦ. Τὸ ταμεῖον ἀκολούθως καταθέτει τὰ Πλεονάσματα εἰς Κέντρα Ἀποθεμάτων (Ἀσφαλεῖς ἰδιωτικὰς Τραπεζάς). Τὸ σχέδιον Ζολώτα ἔλαβε τὴν ὀριστικὴν του μορφήν εἰς τὴν μελέτην του «The Multi currency Standard and the International Monetary Fund» 1963.

Ἡ ἐλβετικὴ «ἐφημερίς τῆς Γενεύης» σχολιάζουσα τὸ Σχέδιον Ζολώτα γράφει ὅτι «οὕτω ἡ Ἑλβετία θὰ καθίστατο πιθανῶς κέντρον τῶν συναλλαγματικῶν ἀποθεμάτων.

§ 25. Αἱ ἀπόψεις τοῦ καθηγητοῦ Sir Roy Harrod ἀρχικῶς διευτυπώθησαν εἰς διάφορα ἄρθρα καὶ τελικῶς εἰς τὸ μόλις ἐκδοθὲν βιβλίον του «Reforming the World's Money» 1965.

Ἀρχικῶς ὁ R. Harrod προέτεινε ὅπως ἡ Διεθνὴς Ρευστότης ἐξισουταί πρὸς τὸ σύνολον τῶν εἰσαγωγῶν ὄλου τοῦ κόσμου μὲ ἐτησίαν ἀύξησιν 3%. Τὸ Ταμεῖον δέον νὰ ἐφοδιασθῆ πέραν τῶν ὑφισταμένων ἀποθεμάτων χρυσοῦ καὶ συναλλάγματος 58 δισ. δολ. καὶ μὲ πίστωσιν 60 δισ. δολαρίων. Δέον νὰ ἐχη ἰδίαν νομισματικὴν μονάδα κορηγουμένην πιστώσεων. Τὰ ἔθνικα νομίσματα νὰ εἶναι ἀμοιβαίως μετατρέψιμα, ὅχι ὅμως εἰς χρυσόν. Εἰς τὴν «Economica» May 1961, ἐπικρίνει τὸ σχέδιον τοῦ καθ. R. Triffin Δέχεται ὅμως ὅτι ὑφίσταται μεγάλη στενότης ρευστότητος, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν πρωταρχικὴν αἰτίαν τῆς καθυστερήσεως τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐλευθέρου κόσμου κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Θεωρεῖ ὀρθὴν τὴν ἰδέαν τῆς δημιουργίας Διεθνoῦς Κεντρικῆς Τραπεζῆς, παρεχούτης διεθνῆς πιστώσεις διὰ δανεισμοῦ ἢ ἐπενδύσεων. Ὑποστηρίζει ἐπίσης τὴν Κεῦνσιανὴν Ἀρχὴν τῆς «Ἐνώσεως Συμφηφισμοῦ» (Clearing Union), κατὰ τὴν ὁποῖαν αἱ πιστώτριαi χώραι θὰ ἠῤῥξανον τὴν διεθνή ρευστότητα διὰ τῆς ἀποδοχῆς αὐξούσης ποσότητος τῆς μονάδος «bancor» (ἀρχικῶς εἶχε ὀνομασθῆ grammor) τῆς Διεθνoῦς Τραπεζῆς. Δέχεται δὲ τὴν ἀποψιν τοῦ καθ. R. Triffin περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ Χρυσοῦ διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς αὐτοῦ εἰς δολάρια. (Ὁ Triffin ἀργότερα ἐτάχθη κατὰ τῆς ἀνατιμήσεως τοῦ Χρυσοῦ).

Αι ιδέαι του R. Harrod εις το «Reforming the World's Money» 1965 συνοπτικῶς ἔχουν ὡς ἀκολούθως : Κατ' ἀρχὴν κάμνει τὴν ιαπίστωσιν δι' ὑψίσταται στενότης διεθνοῦς ρευστότητος καὶ ὑπολογίζει ὅτι διὰ νὰ εἶναι ἐπαρκὴς αὕτη εἰς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τοῦ διεθνοῦς ἔμπορίου (to the level of the ratio of pre-war liquidity to pre-war trade) πρέπει νὰ αὐξηθῇ κατὰ S 77.4 δισεκατομμύρια διὰ τὰς τρεχούσας ἀνάγκας τοῦ ἔμπορίου, ἔχι καὶ διὰ τὰς διεθνεῖς ἐπενδύσεις ἀναπτύξεως.

Δεδομένης τῆς πολιτικῆς ὄλων τῶν κρατῶν τῆς πλήρους Ἀπασχολήσεως καὶ τῆς Μεγίστης Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως, καὶ τῶν ἐλευθέρων συλλογικῶν συμβάσεων, καὶ ὑψώσεως τῶν τιμῶν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι σταθερὰ ἡ συναλλαγματικὴ ἰσοτιμία καὶ τάσσεται ὑπὲρ τῆς συγγῆς μεταβολῆς τῆς τιμῆς τοῦ Συναλλάγματος (Flexible Exchange Rates).

Ἀποδίδει σπουδαιότητα εἰς τὸν χρυσὸν ὡς μέσον διεθνῶν συναλλαγῶν, ἔχι ὁμοῦ ὡς μοναδικὸν μέσον. Ἀναφέρει ὅτι ὁ Πρόεδρος J. Kennedy ἦτο κατὰ τῆς ἀνατιμήσεως τοῦ χρυσοῦ εἰς δολάρια (δηλαδὴ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ δολαρίου).

Θεωρεῖ τὸ Διεθνὲς Νομισματικὸν Ταμεῖον κατάλληλον ὄργανισμὸν μέσῳ τοῦ ὁποίου θὰ διεξήγοντο αἱ διεθνεῖς συναλλαγαι διὰ χρεωπιστώσεων, πλέον τοῦ ἀντικρύσματός των καὶ οὕτω αὐτομάτως διὰ τῶν ἀμοιβαίων πιστώσεων, θὰ ἠῦξανε ἡ ἀναγκαία διεθνὴς ρευστότης. «Ενας τρόπος αὐξήσεως τῶν ἀποθεμάτων. συναλλαγματικῶν θὰ ἦτο ἡ αὐξήσις τῶν quotas τῶν μελῶν παρὰ τῷ I.M.F. δι' ἐτησίας αὐξήσεως αὐτῶν. Οὕτω τὸ I.F.M. θὰ καθίστατο ὁμοίαν πρὸς World Central Bank. Ἄλλ' αὕτη δὲν θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ δημιουργήσῃ πίστιν (unable to create credit p. 185). Οὔτε χρειάζεται διεθνὲς νόμισμα, οὔτε bancor, οὔτε («I.M.F. unit of account»). Οὕτω τὸ I.M.F. θὰ καθίστατο International Clearing House. Αἱ καταθέσεις τῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν παρὰ τῷ I.M.F. θὰ ἦσαν μετατρέψιμοι ὅποτεδήποτε εἰς νόμισμα οἴουδήποτε μέλλους, ἔχι ὁμοῦ καὶ εἰς χρυσόν. Οὕτω οἱ διεθνεῖς λογαριασμοὶ θὰ διεξήγοντο διὰ τῶν deposits (drawing rights renounced) καὶ διὰ τοῦ χρυσοῦ.

Ὑποστηρίζει ὅτι τὸ δολάριον καὶ ἡ στεργλίνα θὰ ἠμποροῦσαν νὰ παίξουν αὐξοντα ρόλον εἰς τὴν προσφορὰν διεθνοῦς ρευστότητος.

The thesis of this (his) book is that a rather large increase in liquidity will be needed to match the growth of world trade no new institution. no new form of currency» p. 161.

Θεωρεῖ ὁμοῦ ἀναγκαίαν τὴν ταχεῖαν μεταρρύθμισιν τοῦ I.M.F. Ἀντικειμενικοῦ σκοποῦς θεωρεῖ «Economic growth external solvency and stable prices» W. 163.

Οὕτω τὸ πρόβλημα τῆς στενότητος τῆς διεθνοῦς ρευστότητος θὰ ἐλύετο διὰ τῆς ἐτησίας αὐξήσεως τῶν quotas (τῶν κρατῶν (καταθέσεως χρυσοῦ

καὶ ἀποθεμάτων συναλλάγματος) καὶ διὰ τῶν διεθνῶν ἐπιταγῶν ἐπὶ I.M.F. αἱ ὁποῖαι θὰ καθίσταντο international legal tender.

§ 26. Τὸ Σχέδιον Maxwell Stamp εἶχε δύο φάσεις. Κατὰ τὴν πρώτην φάσιν, ὁ Stamp προέτεινε ὅπως οἱ Διοικηταὶ τοῦ I.M.F. ἔχουν ἐξουσίαν ἐκδόσεως (Credit Certificates) Πιστοποιητικὰ Πίστεως μέχρι 3 δισ. δολλαρίων, χρυσῆς βάσεως, ἀλλὰ μὴ μετατρεψίμων εἰς χρυσόν, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς αὐξήσεως τῆς διεθνοῦς ἀγοραστικῆς Δυναμέως τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν, προκειμένου νὰ διαθέτουν ταῦτα δι' ἀγορὰς παρὰ τῶν Ἀνεπτυγμένων χωρῶν καὶ διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ Ἴσοζυγίου Ἐξωτερικῶν Πληρωμῶν.

Κατὰ τὴν νεωτέραν φάσιν τοῦ Σχεδίου τοῦ ὁ Stamp συνιστᾷ καὶ τὴν λήψιν πληθωριστικῶν μέτρων εἰς ὠρισμένας χώρας προκειμένου νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ πλήρης Ἀπασχόλησις καὶ προτείνει ὅπως τὰ Credit Certificates χορηγοῦνται εἰς τὸν I.D.A. διὰ 50 ἔτη. Ὁ I.D.A. θὰ παραχωρῇ τὰ Credit Certificates εἰς τὰς πιστουμένας χώρας λαμβάνων εἰς ἀντάλλαγμα ἔθνικόν νόμισμα τῆς πιστουμένης χώρας. Τὸ I.M.F. ἐξαργυρώνει τὰ Credit Certificates μὲ ἀποθέματα χρυσοῦ. Διὰ προσθέτων παραγγελιῶν μὲ certificates, οἷονδήποτε μέλος ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ ὑπερ-πλήρη Ἀπασχόλησιν. Ἐπίσης προτείνει τὴν ἰδρυσιν Διεθνοῦς Κεντρικῆς Τραπεζῆς καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Βοηθείας πρὸς τὰς ἐχούσας ἀνάγκην χώρας. Αἱ Κεντρικαὶ Τράπεζαι τῶν χωρῶν μελῶν ὑποχρεοῦνται ὅπως δέχονται τὰ certificates καταβάλλουσαι τὴν ἀξίαν εἰς ἴδιον νόμισμα. Αἱ χῶραι-μέλη θὰ δύνανται νὰ ἐξοφλοῦν τὰ χρέη των ἐκ τοῦ Ἴσοζυγίου Πληρωμῶν διὰ Certificates τῆς Διεθνοῦς Κεντρικῆς Τραπεζῆς.

§ 27. Τὸ Σχέδιον James Meade. Ὁ καθηγητῆς Meade προέτεινε τὴν μεταφορὰν ὅλων τῶν νομισματικῶν ἀποθεμάτων τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν χρυσοῦ συναλλάγματος εἰς τὸ I.M.F. τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδίδῃ τίτλους εἰς χρυσόν. Ἡ ἀξία τῶν ἔθνικῶν νομισμάτων ἐναντι τῶν τίτλων τοῦ I.M.F. θὰ ἀφεθῇ νὰ διαμορφωθῇ εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν, αἰρομένης τῆς σταθερᾶς ἀξίας τῶν συλλαγμάτων. Τὸ I.M.F. θὰ λειτουργεῖ καὶ ὡς Ταμεῖον Ἐξισώσεων τῶν τιμῶν κατὰ τὰς διακυμάνσεις τῶν Τιμῶν. Τὸ I.M.F. θὰ δύνανται νὰ ἐκτελῇ ἀγορὰς καὶ πωλήσεις ξένων νομισμάτων, ὅταν ταῦτα θὰ ὑφίστανται πιέσεις.

§ 28. Ὁ καθηγητῆς T. Balogh¹², προέτεινε τὴν διεύρυσιν τῶν σκοπῶν τῆς Διασκέψεως τοῦ Betton Woods. Εἶναι ἡ λύσις ἡ ὁποία θὰ διευκόλυνε τὴν capacity to create new liquidity ἐν συνδυασμῷ πρὸς μέθοδον ἡ ὁποία θὰ ἠλάττωνε τὴν ἀνάγκην διεθνοῦς ρευστότητος (arrangement to reduce the need for liquidity). Προτείνει ἐπίσης τὴν μετατροπὴν τοῦ I.M.F. εἰς Διεθνὴ Κεντρικὴν Τράπεζαν καὶ τὴν σύστασιν ἰδιαιτέρου International Development Fund. Προτετείνει ἐπίσης τὴν σύγκλησιν Συνδιασκέψεως νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς ἀναγκαίας μεταρρυθμίσεις εἰς τὰ ἰδρύματα τοῦ Bretton Woods

(δηλ. τοῦ I.B.R.D. καὶ I.M.F.), εἰς τρόπον ὥστε ταῦτα νὰ ἔχουν ἐξουσίαν το stabilise Growth in the non Soviet orbit. Αἱ καταθέσεις τῶν χωρῶν εἰς τὸ I.M.F. δὲν νὰ λογίζονται μέρος τῶν ἀποθεμάτων των. Τὸ I.M.F. δέον νὰ λογίζονται μέρος τῶν ἀποθεμάτων των. Τὸ I.M.F. θὰ δύναται νὰ διαθέτη μέρος τῶν πιστωτικῶν ὑπολοίπων εἰς μακροπροθέσμους πιστώσεις πρὸς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας.

§ 29. Ὁ καθηγητὴς Day προτείνει τὴν ἴδρυσιν Διεθνoῦς Ὁργανώσεως Χρηματοδοτήσεως μὲ σκοπὸν τὴν ἐξασφάλισιν διεθνoῦς Ρευστότητος. Αἱ Κεντρικαὶ Τράπεζαι θὰ μεταφέρουν μέρος τῶν εἰς χρυσὸν ἀποθεμάτων εἰς τὴν Διεθνή Τράπεζαν, ἢ ὅποια θὰ ἐκδίδει τίτλους εἰς χρυσὸν διὰ χορήγησιν πιστώσεων.

§ 30. Ὁ λόρδος Radcliffe προέτεινε τὴν μετατροπὴν τοῦ I.M.F. εἰς Διεθνή Τράπεζαν. Αἱ κεντρικαὶ Τράπεζαι θὰ καταθέτουν τὸ σύνολον ἢ μέρος τῶν ἀποθεμάτων μὲ ἐλευθέραν ἀνάληψιν καθὼς καὶ μέχρι 5 % τοῦ quotas των. Τὸ I.M.F. ἐπιβάλλει διεθνή νομισματικὴν ἰσορροπίαν. Διὰ τὴν αὐξησιν τῆς Διεθνoῦς Ρευστότητος δὲν ἀποτελεῖ τὴν ἀνατίμησιν τοῦ χρυσοῦ.

§ 31. Ὁ καθηγητὴς Robert Triffin¹³, ὑποστηρίζει ὅτι ἐπιβάλλεται ἐν ἐλάχιστον ὄριον διεθνoῦς ὀργανώσεως διὰ νὰ κατευθύνῃ τὴν παγκόσμιον ποσότητα τῶν πιστωτικῶν ἀποθεμάτων, ἔναντι τῶν μεταλλικῶν ἀποθεμάτων τῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν. Ἐκάστη χώρα θὰ καταθέτει εἰς τὸ I.M.F. μίαν ἐλαχίστην ἀναλογίαν τοῦ συνόλου τῶν ἀποθεμάτων της. Ἐκ τούτων αἱ Κεντρικαὶ Τράπεζαι θὰ προέβαινον εἰς ἀναλήψεις ἐλευθέρως διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν των, ἢ διὰ τὴν ἀγορὰν ξένου συναλλάγματος. Ἡ συσσώρευσις ἀποθεμάτων εἰς τὸ I.M.F. θὰ παρεῖχε τὴν δυνατότητα πρὸς δανεισμόν. Τὸ I.M.F. θὰ ἐσυντόνιζε τὴν ἐθνικὴν νομισματικὴν πολιτικὴν τῶν χωρῶν μελῶν. Θὰ ἐπεδίωκε τὸν ἀριστον βαθμὸν Οἰκ. Ἀναπτύξεως, τὴν σταθερότητα τῶν τιμῶν καὶ τῶν συναλλαγμάτων. Καὶ θὰ παρεῖχε βοήθειαν πρὸς τὰς ὑπαναπτύκτους.

Τὸ I.M.F. διὰ τῆς πολιτικῆς τῶν πιστώσεων πρὸς τὰς χώρας μέλη, θὰ ἐπεδίωκε τὴν ἀποτροπὴν πληθωρισμοῦ ἢ ἀντιπληθωρισμοῦ.

Ὁ Triffin τάσσεται κατὰ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἰσχύοντος διεθνoῦς νομισματικοῦ συστήματος τῶν νομισμάτων κλειδιῶν.

Ἡ ἐνοποίηση τοῦ Διεθνoῦς Νομισματικοῦ Συστήματος διὰ τοῦ I.M.F. ἀπαιτεῖ συνεχῆ ἐπέκτασιν τῶν καταθέσεων τῶν ἀποθεμάτων τῶν κρατῶν-μελῶν.

Τάσσεται κατὰ τῆς ἀξίας τοῦ χρυσοῦ, τῶν χρυσῶν ἀποθεμάτων εἰς τὸ διπλάσιον ἢ τριπλάσιον διὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τῆς διεθνoῦς ρευστότητος. Τὴν τοιαύτην λύσιν θεωρεῖ στερουμένην οἰκονομικοῦ, ἱστορικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἐρείσματος. Ἡ λύσις αὕτη θὰ ἦσκει προσωρινὴν παρότρυνσιν αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς χρυσοῦ καὶ διευκόλυνσιν τῆς ἐξοφλήσεως χρέους τῶν

Η.Π.Α. πρὸς ξένας κεντρικὰς τραπεζὰς τηρούσας διαθέσιμα εἰς δολλάρια, 13 δις., αἱ συνέπειαι ὅμως θὰ ἦσαν δυσμενέσταται, διὰ τοῦ ἀποτόμου πληθωριστικοῦ κύματος ¹⁴.

§ 32. Διάφοροι ἄλλοι οἰκονομολόγοι διετύπωσαν ἐπίσης σχέδια μεταρρυθμίσεως τοῦ Διεθνoῦς Νομισματικοῦ Συστήματος.

Ὁ Rueff προέτεινε τὴν αὐξήσιν τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ. Ὑποστηρίζει ὅτι διὰ τοῦ κἀνονος Συναλλάγματος Χρυσοῦ δημιουργεῖται κίνδυνος πληθωρισμοῦ καὶ ἀντιπληθωρισμοῦ. Προέτεινε τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ χρυσοῦ κἀνονοῦ εἰς τὰς διεθνεῖς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς καὶ ἐλευθέραν διαμόρφωσιν τιμῶν συναλλάγματος.

Ὁ Ὀλλανδὸς καθηγητὴς Posthuma εἶναι ὑπὲρ τῆς αὐτομάτου λειτουργίας τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν, ἀποκλείων ὑπερεθνικοὺς θεσμοὺς. Ὑποστηρίζει ὅτι τὰ κράτη μέλη τοῦ Ταμείου, δέον ν' ἀναλάβουν ὑποχρέωσιν παροχῆς πιστώσεων ἐκ τῶν πλεονασμάτων τῶν Ἴσοζυγίων των δι' οἰκονομικὴν Ἀνάπτυξιν τῶν ὑπαναπτύκτων. Αἱ πιστώσεις θὰ κατανέμονται εἰς τὰς ἐλλειμματικὰς χώρας. Τὰ κράτη-μέλη διατηροῦν μέρος τῶν ἀποθεμάτων εἰς χρυσὸν καὶ συνάλλαγμα.

Ὁ Ἀμερικανὸς Roosa προέτεινε διμερεῖς συμφωνίας Η.Π.Α. καὶ ἄλλων χωρῶν καὶ συσῶρευσιν τῶν συναλλαγματικῶν ἀποθεμάτων εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας.

VIII. Συμπεράσματα.

§ 33. Ὑπὸ πάντων σχεδὸν τῶν οἰκονομολόγων ὑποστηρίζεται καὶ ἀπεδείξαμεν ὅτι ὑφίσταται πράγματι Μεγίστη Στενότης Διεθνoῦς Ρευστότητος ἐκ λόγων καθαρῶς θεσμολογικῶν. Τοῦτο δὲ ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός ὅτι δὲν ἰδρύθη ὁ κατάλληλος Διεθνὴς Μηχανισμὸς ὁ ὁποῖος νὰ ἐναρμονίσῃ τὴν Νομισματικὴν Πολιτικὴν τῶν Κρατῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀσκήται ἰδιαιτέρα Διεθνὴς Νομισματικὴ Πολιτικὴ, πρὸς ρύθμισιν τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ προχωρήσῃ ταχύτατα ἡ Οἰκονομικὴ Ἀνάπτυξις καὶ νὰ διατηρῆται σταθερὰ ἡ Ἴσορροπία τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν. Διὰ τοῦτο πάντες σήμερον ὑποστηρίζουν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ μεταρρυθμισθῇ τὸ ἰσχυρὸν Διεθνὲς Νομισματικὸν Σύστημα, διαφέρουν μόνον ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν καὶ τὸν τρόπον τῆς μεταρρυθμίσεως.

Ἡ μεταρρύθμισις τοῦ Διεθνoῦς Νομισματικοῦ Συστήματος θὰ ἐπιτευχθῇ καὶ οἱ σκοποὶ τῆς μεταρρυθμίσεως θὰ πραγματοποιηθοῦν ἀσφαλέστερον, μόνον διὰ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ τῆς ὀργανώσεως μηχανισμοῦ

διεθνοῦς νομισματικοῦ συστήματος ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν U.N. Διότι μόνον τοιοῦτος ὄργανισμὸς δύναται ν' ἀσκήσῃ Διεθνή Νομισματικὴν Πολιτικὴν πρὸς τὸ συμφέρον ὄλων.

§ 34. Ἡ συγκέντρωσις εἰς ἓνα Ὀργανισμὸν ὄλων τῶν λειτουργιῶν καὶ τῶν καθηκόντων, αἱ ὁποῖαι σήμερον ἀσχοῦνται ἀπὸ διαφόρους μικροὺς ὀργανισμοὺς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν εἶναι ἀναγκαῖα καὶ ἐπωφελής. Διότι θὰ ὑπάρχει ἐνιαῖα διοικήσις εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ ρύθμισιν τῶν προβλημάτων τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν. Ἡ Διεθνὴς Κεντρικὴ Τράπεζα θὰ ἀσκήσῃ Διεθνή Νομισματικὴν Πολιτικὴν, θὰ δημιουργήσῃ καὶ θὰ διατηρήσῃ ἐπαρκῆ Διεθνή Ρευστότητα· θὰ χρηματοδοτῇ τὴν Οἰκονομικὴν Ἀνάπτυξιν. Θα παρέχει αὐτομάτως πιστώσεις πρὸς ἰσορροπήσιν τῶν Ἴσοζυγίων. Θα ἐνεργῇ τοὺς συμψηφισμοὺς Ἐξωτερικῶν Συναλλαγῶν τῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν καὶ θὰ παρέχῃ Βοήθειαν ὅταν ἐπιβάλλεται.

§ 35. Τὸ Σχέδιον τὸ ὁποῖον ὑπέβαλε ὁ J. M. Keynes εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τοῦ Bretton Woods (Ἰουλ. 1944), ἀντιμετώπιζε ὄλα τὰ ἀνωτέρω προβλήματα καὶ ἔδιδε λύσεις, ἀλλὰ δυστυχῶς τότε δὲν ἔγινε ἀποτεκτόν. Κατ' ἀρχὴν καθιέρωνε χρυσὴν μονάδα διεθνῶν συναλλαγῶν τὴν Bankoγ. Σήμερον μετὰ εἰκοσαετῆ πείραν γίνεται πλέον ἀνάγκη διεθνῆς ἢ καθιέρωσις Διεθνοῦς Χρήματος, ἐκδιδομένου ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Κεντρικῆς Τραπεζῆς χρυσῆς βάσεως, περιορισμένης κυκλοφορίας. Παραλλήλως καὶ συγχρόνως θὰ ἰσχύουν καὶ θὰ κυκλοφοροῦν τὰ ἐθνικὰ νομίσματα τῶν χωρῶν μελῶν. Ἡ νομισματικὴ ἐξουσία τῶν χωρῶν μελῶν θὰ εἶναι ἐλευθέρα καὶ ἀδέσμευτος ὡς καὶ ὁ χειρισμὸς τῶν ὑπολοίπων 50% τῶν ἀποθεμάτων τῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν. Οὐσιαστικῶς ἡ νομισματικὴ πολιτικὴ τῶν χωρῶν-μελῶν δὲν μεταβάλλεται ἀπλῶς μέρος τῶν θεμάτων 50% μεταφέρονται εἰς τὴν I.C.B. διὰ τὴν ἀσκήσιν παραλλήλου Διεθνοῦς Νομισματικῆς Πολιτικῆς.

§ 36. Τοῦτο μᾶς ὀδηγεῖ εἰς ὀρθὴν κατανόησιν τῶν ἀντιλήψεων περὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιπτώσεων τοῦ προτεινομένου Διεθνοῦς Νομίσματος ἐπὶ τῶν λεγομένων νομισμάτων κλειδιῶν τοῦ δολλαρίου καὶ τῆς στερλίνας (τῶν key-currencies).

Αἱ διεθεῖς ἰδιωτικαὶ συναλλαγαὶ καὶ ἡ ἀσκήσις νομισματικῆς πολιτικῆς τῶν κατὰ μέρος κρατῶν ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀμετάβλητος ὡς πρὸς τὰ μέσα καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς. Ἐνῶ συγχρόνως διὰ τοῦ καθιερουμένου διεθνοῦς χρήματος καὶ τῆς ἀσκήσεως Διεθνοῦς Νομισματικῆς Πολιτικῆς, ἐπιτυγχάνεται ἡ Full Employment ἀνεπτυγμένων τῶν χω-

ρῶν μελῶν, διότι ἡ ἐξαγωγή κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν ἐννεαπλασιάζεται, ἐν ᾧ ἡ ἀνάπτυξις τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν αὐξάνει μέχρι τοῦ βαθμοῦ καὶ τοῦ ὀρίου τῆς ἀπορροφητικότητος αὐτῶν. Τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῆ διότι θὰ κινητοποιούνται ἐτησίως κεφαλαιουχικά ἀγαθὰ 60 δισ. δολλ. ἀντὶ τῶν σημερινῶν 7 δισ. δολλ. Ἀντιστοίχως καὶ τὸ Διεθνὲς Ἐμπόριον θὰ ἔχῃ ἐκκρηκτικὴν αὔξησιν.

Τὸ μετὰ τὸν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον σύστημα τοῦ Κανόνος Συναλλαγματος Χρυσοῦ, εἰς τὴν πρᾶξιν μετετράπη εἰς κανόνα δολλαρίου καὶ στερλίνας διὰ τὸν διακανονισμόν τῶν διεθνῶν πληρωμῶν. Τὸ τρίτον τῶν συνολικῶν πληρωμῶν τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου πραγματοποιεῖται σήμερον εἰς δολλάρια καὶ στερλίνας.

Τὸ σύστημα ὁμῶς τοῦτο ἔχει ἐγγενῆ ἐμπόδια, διότι ἐμποδίζει τὸν ἐφοδιασμόν τοῦ διεθνοῦς Ὄργανισμοῦ με ἐπαρκῆ χρηματικά κεφάλαια δανεισμοῦ τῶν ὑπαναπτύκτων διὰ τὴν οἰκ. ἀνάπτυξιν καὶ ἐμμέσως ἐμποδίζει τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν παραγωγικῶν ἀγαθῶν ἐξωτερικῶν Ἐπενδύσεων at full capacity. Ὡς πρὸς τὴν μετατροπὴν τῶν ἀποθεμάτων δολλαρίων καὶ στερλίνας εἰς χρυσὸν καὶ τῆς ἐξοφλήσεως αὐτῶν τοῦτο θὰ γίνεταί σὺν τῷ χρόνῳ χωρὶς νὰ προηγηθῆ ἀνατροπὴ νομισματικῆ τοῦ δολλαρίου καὶ τῆς στερλίνας.

Μὲ τὸ προτεινόμενον σύστημα καὶ ἂν ἀκόμη ἐλκτιωθῆ τὸ ποσοστὸν τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν εἰς δολλάρια-στερλίνας, αἱ Η.Π.Α. καὶ ἡ Μεγ. Βρεταννία θὰ ἔχουν νὰ κερδίσουν εἰς μέγιστον βαθμὸν διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν των κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν at full capacity.

Ἡ προτεινομένη λύσις ἀποτελεῖ ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐκθεσιν τῆς ὁμάδος τῶν Δέκα (Βελγίου, Καναδᾶ, Γαλλίας, Δυτικῆς Γερμανίας, Ἰταλίας, Ἰαπωνίας, Ὀλλανδίας, Σουηδίας, Μεγ. Βρεταννίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν), δημοσιευθεῖσαν τὸ θέρος 1964 καὶ ὑποδεικνύουσαν μεταρρυθμίσιν τοῦ Διεθνοῦς Νομισματικοῦ Συστήματος.

§ 37. Μὲ τὸ ἰσχύον σύστημα αἱ ὑπανάπτυκτοι χῶραι δὲν δύνανται νὰ ἐφοδιασθοῦν με ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διεθνῆ κεφάλαια ἀναπτύξεως, οὔτε καὶ αἱ πιστώτριαι χῶραι παρέχουν ἀφειδῶς πιστώσεις λόγῳ τῶν κινδύνων τῶν ἐξωτερικῶν Ἐπενδύσεων εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χῶρας.

Ἐνῶ μὲ τὸ προτεινόμενον σύστημα αἱ δανειζόμεναι χῶραι ἐφοδιάζονται με ἐπαρκῆ χρυσᾶ διεθνῆ μέσα πληρωμῆς καὶ αἱ ἐξάγουσαι χῶραι πληρώνονται ἀμέσως με χρυσοῦν διεθνῆς χρῆμα. Ἐνῶ δηλαδὴ καθιεροῦται Διεθνὴς Κανὼν Χρυσοῦ συγχρόνως, αὐξάνονται αἱ

διεθνείς πιστώσεις Ἀναπτύξεως, ἀπολύτως ἡ γυνημένα. Οὕτω καὶ αἱ ὑπανάπτυκτοι χώραι ἔχουν κάθε λόγον νὰ ἐπισπεύσουν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐφοδιαζόμενων μὲ ἐπαρκῆ χρηματικὰ κεφάλαια, καὶ αἱ ἀνεπτυγμένοι χώραι δύνανται νὰ ἐπεκτείνουν τὴν παραγωγὴν ἀγαθῶν ἀναπτύξεως at full capacity, πληρωόμεναι δι' ἀμέσου καταβολῆς διεθνοῦς χρυσοῦ χρήματος, καὶ αὐξάνουσαι τὰς ἐξαγωγὰς τῶν εἰς τὸ maximum.

Οὕτω διὰ τοῦ «φαύλου κύκλου» ἀμοιβαίας ἐπιδράσεως τῆς ἀναπτύξεως ὄλων τῶν χωρῶν, ὑπαναπτύκτων καὶ ἀνεπτυγμένων, θὰ ἐπιδιωχθῆ καὶ ἡ πλήρης Ἀπασχόλησις ἐργασίας at full capacity κεφαλαίου.

Δεδομένου δὲ ὅτι ἡ μεταφορὰ Κεφαλαίων ἀπὸ χώρας εἰς χώραν εἶναι αἰτία καὶ συνέπεια τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορίου θὰ προκληθῆ ἔντονος ἀνάπτυξις αὐτοῦ, αὐξανομένων τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν καὶ πρώτων ὑλῶν, διὰ τῆς ὀριακῆς δὲ ροπῆς αὐξήσεως τῶν εἰσαγωγῶν ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ εισοδήματος, αὐξήσεως τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν.

§ 38. Αἱ πιστώσεις τῆς Διεθνοῦς Κεντρικῆς Τραπεζῆς πρὸς τὰς ἀναπτύκτους χώρας παρέχονται μὲ τὸν ἐλάχιστον τόκον 1-2%, ἱκανὸν νὰ εὐκολύνῃ τὰς μακροπρόθεσμοις ἐπενδύσεις δι' ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων. Ἐπειδὴ τὸ σύνολον τῶν πιστουμένων κεφαλαίων ἐτησίως θὰ εἶναι διπλάσια τῶν κατατεθειμένων ἀποθεμάτων, τὰ ἔσοδα τῆς I.C.M. θὰ εἶναι ἐπαρκῆ νὰ καλύψουν τὰς δαπάνας αὐτῆς, τόκους καταθέσεων καὶ ἔξοδα διαχειρίσεως.

Οὐδέποτε παλαιότερον ὑπῆρχον διαθέσιμα τόσα πολλὰ χρηματικὰ καὶ πραγματικὰ κεφάλαια μὲ τόσον μικρὸν, ἐλάχιστον, τόκον διὰ μακροπρόθεσμα δάνεια.

Ἡ προσφορὰ κεφαλαίων-κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας ἀσφαλῶς θὰ φθάσει τὸ ὄριον τῆς ἀπορροφητικότητος αὐτῶν. Τὸ πρόβλημα ὁμως τοῦτο ἐξέρχεται τῶν ὀρίων τῆς παρουσίας μελέτης.

§ 39. Τὰ κατατιθέμενα ἀποθέματα εἰς τὴν Διεθνή Κεντρικὴν Τράπεζαν εἶναι πάντοτε ἀσφαλῆ, ἐπιστρεπτέα εἰς χρυσὸν καὶ τοκοφόρα (1-2%) ἀποτελοῦντα οὕτω σταθερὰ ἐρείσματα τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος ἐκάστης χώρας. Εἶναι δηλαδὴ κάλυμμα εἰς χρυσὸν καὶ τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος ἐκάστης χώρας. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποφεύγεται ὁ κίνδυνος τῶν ἐθνικῶν νομισμάτων ἐκ τοῦ σάλου ἐνδεχομένης ὑποτιμῆσεως τῶν ξένων νομισμάτων ἢ τῆς ὑψώσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιπέδου τῶν τιμῶν τῶν χωρῶν τῶν νομισμάτων τῶν ἀποθεμάτων καὶ διαταραχῆ εἰς τὰς διεθνεῖς συναλλαγὰς. Ἐξασφαλίζει ἐν σταθερότητι μετ' ἀναπτύξεως εἰς τὰς διεθνεῖς συναλλαγὰς.

§ 40. Ἡ χορήγησις τῶν δανείων Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως ἐπὶ τῇ βά-

σει οἰκονομικο-τεχνικῶν μελετῶν καὶ τῆς Ἀρχῆς τῆς ἀποδοτικότητος τῶν ἔργων, ἐξασφαλίζει τὴν μακροπρόθεσμον ἐξόφλησίν των.

Διὰ τὸ μὴ γίνεσθαι δὲ πολιτικὴ κατάχρησις τῶν χορηγουμένων δανείων ὑπὸ κυβερνήσεων στερουμένων αἰσθήματος εὐθύνης, σκόπιμον εἶναι ὅπως ἡ Διεθνὴς Κεντρικὴ Τράπεζα ἐποπτεύει διὰ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν συμφωνιῶν, χωρὶς τοῦτο νὰ σημαίνῃ ἐπέμβασιν εἰς τὰς κρατικὰς καὶ κυβερνητικὰς ὑποθέσεις τῶν δανειζομένων χωρῶν.

Ἐὰν οἱ ὄροι οὗτοι τηρηθοῦν, τὸ δημόσιον χρέος Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως δύναται νὰ αὐξηθῇ ἀκινδύνως μέχρι τοῦ ἀνωτάτου δυνατοῦ ὁρίου διὰ μίαν χώραν.

§ 41. Διὰ τοῦ προτεινομένου συστήματος τῶν κρατικῶν πιστώσεων παρὰ τῆς Διεθνοῦς Κεντρικῆς Τραπεζῆς, ὑποβοηθεῖται καὶ ἡ ἐπέκτασις τῶν ἰδιωτικῶν ἐξωτερικῶν (καὶ ἐσωτερικῶν) Ἐπενδύσεων, ἀνοιγομένων νέων πεδίων οἰκονομικῆς δραστηριότητος. Αἱ κρατικαὶ ἐπενδύσεις τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν χρησιμεύουν ὡς μοχλὸς Ἀναπτύξεως ὁ ὁποῖος ἀνυψώνει καὶ τὰς ἰδιωτικὰς διεθνεῖς (καὶ ἐσωτερικὰς) συναλλαγὰς τῆς χώρας.

§ 42. Τὸ προτεινόμενον σύστημα ἀναρμονίζεται πρὸς τὴν σταθερότητα τῆς ἰσοτιμίας τῶν συναλλαγμάτων, ἡ ὁποία ἐξασφαλίζει ὁμαλότητα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν. Δύναται νὰ ἐπιτρέπεται, ὡς ἰσχύει καὶ σήμερον ἡ μεταβολὴ τῆς ἰσοτιμίας μόνον εἰς περιπτώσιν ἀπολύτου ἀνάγκης καὶ μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικήσεως τῆς Κεντρικῆς Διεθνοῦς Τραπεζῆς.

Ἡ Κεντρικὴ Τράπεζα ἐπίσης διὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐπὶ τῆς μεγίστης ποσότητος τῶν ἀποθεμάτων χρυσοῦ ἐξασφαλίζει καὶ τὴν σταθερότητα τῆς ἀξίας τοῦ χρυσοῦ¹⁸.

§ 43. Διὰ τοῦ προτεινομένου συστήματος ἀσχεῖται ἀπόλυτος ἔλεγχος ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ Χρυσοῦ, ὡς ἐμπορεύματος καὶ ἐξουδετεροῦται ἡ αὐξομείωσις τῆς τιμῆς αὐτοῦ συνέπεια μεγαλυτέρας ἢ μικροτέρας παραγωγῆς (προσφορᾶς) ἢ μικροτέρας ἢ μεγαλυτέρας ζητήσεως χρυσοῦ εἰς τὴν ἀγοράν.

Ὅτῳ ἐξασφαλίζεται ἡ σταθερότης τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ Χρυσοῦ τοῦ Διεθνοῦς Νομίσματος, τῶν συναλλαγματικῶν ἰσονομιῶν καὶ τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν ἀποφευγομένων τῶν διαταράξεων ἐκ νομισματικῶν λόγων, ἐμμέσως δὲ καὶ τῶν διαταράξεων τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας τῶν ἐθνικῶν νομισμάτων.

§ 44. Ἡ Διεθνὴς Κεντρικὴ Τράπεζα θὰ ἔχει τὴν εὐχέρειαν νὰ ἐπιφέρῃ τοὺς συμπληρισμοὺς τῶν διεθνῶν λογαριασμῶν τῶν κρατῶν μελῶν (Clearing

Union) και να χορηγή αὐτομάτως πιστώσεις οἰουδήποτε συναλλάγματος εἰς τὰς χώρας αἱ ὁποῖαι ἔχουν παθητικὸν Ἴσοζύγιον Λογαριασμοῦ. Οὕτω ἐξασφαλίζεται σταθερότης εἰς τὰς διεθνεῖς συναλλαγὰς καὶ συγχρόνως παρέχεται χρόνος προσαρμογῆς τῆς οἰκονομίας τῶν πιστουμένων χωρῶν.

§ 45. Τὸ προτεινόμενον σύστημα Διεθνοῦς Χρυσοῦ Κανόνος καὶ Διεθνοῦς Νομίσματος ἐξασφαλίζει ἐπαρκῆ Ρευστότητα εἰς τὰς διεθνεῖς συναλλαγὰς καὶ ἀποφεύγεται ὁ θεσμολογικὸς Ἀντιπληθωρισμὸς. Δύναται μάλιστα νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι ὁ διεθνὴς θεσμολογικὸς οὗτος ἀντιπληθωρισμὸς ὑφίστατο ἀπὸ αἰῶνος, διότι καὶ τὰ ἀποθέματα τοῦ χρυσοῦ δὲν ἦσαν ἐπαρκῆ νὰ χρηματοδοτήσουν τὸ διεθνὲς ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον περιωρίζετο ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ διαθέσιμου χρυσοῦ. Συγχρόνως δὲ ἀποφεύγεται καὶ ὁ διεθνὴς Πληθωρισμὸς : πρῶτον διότι αἱ παρεχόμεναι διεθνεῖς πιστώσεις ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν προσφορὰν κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν (ὡς ἀπεδείχθη) καὶ δεύτερον διότι ἡ περιωρισμένη κυκλοφορία τοῦ Διεθνοῦς Χρήματος (Χαρτονομίσματος τῆς I.C.B.) δὲν πρόκειται νὰ ἐπηρέασῃ τὸ Γενικὸν Ἐπίπεδον τῶν τιμῶν. Ἐὰν τὰ μέτρα ταῦτα δὲν θὰ εἶναι ἐπαρκῆ δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶν καὶ ἄλλα μέτρα ὡς π.χ. ἡ προηγουμένη, ἐξασφάλις τῶν κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν τιμῶν αὐτῶν¹⁶.

§ 46. Ὡς ἔγινε ἤδη σαφὲς τὸ προτεινόμενον σύστημα ἔχει πολλὰς πλευράς, ἐκ τῶν ὁποίων ὠρισμέναι ἀνεπτύχθησαν ἀπὸ διακεκριμένους οἰκονομολόγους ὡς ἀνεπτύχθη ἀνωτέρω.

Τὰ νέα στοιχεῖα εἰς τὸ προτεινόμενον σύστημα εἶναι : πρῶτον. Ὁ συνδυασμὸς ὅλων τῶν ὀρθῶν προτάσεων τῶν διαφόρων Σχεδίων. Δεύτερον. Ὁ δημιουργούμενος εἰς ἐνιαῖος ὀργανισμὸς ἡ I.C.B. καὶ τὸ καθιερούμενον Διεθνὲς Χρῆμα Χρυσοῦ Κανόνος μὲ παράλληλον ἰσχὺν τῶν ἐθνικῶν νομισματικῶν συστημάτων.

Τρίτον. Ἡ ποσότης τῶν κατατιθεμένων ἀποθεμάτων καὶ ἡ μετατροπὴ τούτου εἰς χρυσόν.

Τέταρτον. Ἡ σταθερότης τῆς τιμῆς τοῦ Χρυσοῦ.

Πέμπτον. Ἡ ἐπάρκεια τῆς Διεθνοῦς Ρευστότητος τῶν 55.4 δισ. δολλαρίων.

Ἑκτον. Ἡ παράλληλος ἐλευθέρᾳ λειτουργία τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ἐθνικῆς νομισματικῆς πολιτικῆς τῶν χωρῶν-μελῶν.

§ 47. Ἡ οἰκονομικὴ Ἀνάπτυξις τῶν ὑπαναπτύκτων καὶ μάλιστα ἡ ταχεῖα Ἀνάπτυξις λόγῳ τῆς ἐπαρκοῦς Χρηματοδοτήσεως αὐτῶν διὰ τῆς προτεινομένης μεθόδου, ἀντιμετωπίζει καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ἐξοφλήσεως τῶν δανειῶν ἀναπτύξεως καὶ γενικώτερον τὸ πρόβλημα τῆς ἱκανότητος μιᾶς ἐθνικῆς οἰκονομίας αὐτοδυνάμου ἀναπτύξεως τῆς καὶ ἰσορροπήσεως τοῦ Ἴσοζυ-

γίου τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν. Τοῦτο δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ κυρίως διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν τῆς ἀναπτυσσομένης χώρας.

Τὸ θέμα ἀποτελεῖ σπουδαῖον πρόβλημα τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως ὡς εἰδικώτερον πρόβλημα ἐξωτερικῆς ἐμπορικῆς ποιτικῆς ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως, ἀλλὰ εὐρίσκεται ἐκτὸς τῶν πλαισίων τῆς παρούσης μελέτης.

§ 48. Περαιόντες πιστεύομεν ὅτι ἐδόσαμεν εἰς τὸ πρόβλημα τὴν ὀρθὴν λύσιν ἢ ὅποια ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς Διεθοῦς Οἰκονομίας. Ἀντιμετωπίσαμεν τὸ πρόβλημα εἰς ὅλας τὰς πλευράς. Προσεπαθήσαμεν νὰ ἄρωμεν τὰς ἐπιφυλάξεις καὶ τοὺς δισταγμοὺς ὡς πρὸς τοὺς ὑποτιθεμένους κινδύνους καὶ τὰς συνεπείας τῆς μεταρρυθμίσεως ἐπὶ τοῦ δολλαρίου καὶ τῆς στερλίνας ἢ ἄλλων key currencies. Αἱ εὐεργετικαὶ συνέπειαι τοῦ προτεινομένου Σχεδίου εἶναι καταφανεῖς. Ἡ πολιτικὴ ἡγεσία νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ τὸ υἱοθετήσῃ διότι εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς πραγματικότητος τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν δυνατοτήτων τῆς παγκοσμίου οἰκονομίας καὶ ἐκπληροῖ Ἀνωτέρας Ἀρχάς.

Εἰς τὴν συζήτησιν ἔλαβον μέρος οἱ Γ. Παπαλεξανδρῆς, Α. Μάντικας, Σ. Ἀγαπητίδης, Α. Λιακατᾶς, Δ. Δελιβάνης, Δ. Παπαγεωργίου, Ε. Μπιτσαξῆς καὶ Ἴ. Παπαζάχος.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

1. Ευρύτεραν ανάλυσιν τοῦ θέματος Fr. Machlup, «International Trade and the National Income Multiplier», 1950. Π. Δημητρακοπούλου, «Ἡ Θεωρία τοῦ Πολλαπλασιαστοῦ», 1952. Τοῦτο θέλομεν νὰ τονίσωμεν ὅτι αἱ εἰσαγωγαὶ καὶ αἱ ἐξαγωγαὶ Κεφαλαίων, χρηματικῶν καὶ πραγματικῶν, ἐπιδροῦν πολλαπλασιαστικῶς ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

2. Jan Tinbergen, «Shaping the World Economy» 1962. I.B.R.D. World Economic Report 1948. W. M. Scammell, «International Monetary Policy» ed. 1964. Herbert Grubel, «World Monetary Reform» London 1964. United Nations, «Methods of Financing Economic Development in Underdeveloped Countries», 1949.

3. St. Enke, «Economics for Development» 1963 chap. 9.

4. Ὁ καθηγητὴς G. Haberler εἰς τὴν μελέτην του «Money in the International Economy» Hobert Papers 31. The I.E.A. 1965 ὑποστηρίζει ὅτι ὑφίσταται ἀξουσα ἀνάγκη αὐξήσεως τῶν διεθνῶν ἀποθεμάτων καὶ τῆς ρευστότητος.

5. Εἰς τὸν Πίνακα δὲν περιλαμβάνονται αἱ ὑπαναπτυγμέναι χῶραι τῆς Εὐρώπης.

6. Measures of Financing Table 2 column. 5.

7. Ὁ Αὐστριακὸς καθηγητὴς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Σικάγου H. Grubel εἰς πρόσφατον ἔργον του «World Monetary Reform», London 1964, ἀναφέρει τοὺς Jacobson, Bernstein, Zolotas, Wallich, Roosa μεταξύ τῶν ὑποστηρικτῶν τῆς ἀπόψεως ὅτι δὲν ὑφίσταται στενότης διεθνούς ρευστότητος εἰς τὸ παρόν, οὔτε καὶ ὑπάρχει πιθανότης νὰ προκληθῇ εἰς τὸ μέλλον p. 5.

8. W. M. Scammell, «International Monetary Policy» 1964 p. 409.

9. Measures etc. p. 82.

10. J. Tinbergen, «Shaping the World Economy 1962 p. 171.

11. J. R. Hicks «Liquidity» presidential address to the Royal Economic Society Ec.J. 1962.

12. «International Reserves Liquidity» Ec. J. 1960 June.

13. «Gold and Dollar» Crisis 1959. «Ὁ νομισματικὸς Κανὼν τοῦ εἰκοστοῦ Αἰῶνος» 1963, R. Triffin-H. Grubel, «The Adjustment Mechanism to Differential Rates of Expansion Among Countries of the European Ec. Community» in R.E.S. Nov. 1962.

14. Τὰ ἀποθέματα εἰς χρυσοῦν μέταλλον τῶν διαφόρων νομισματικῶν ἀρχῶν ἀνέρχονται σήμερον (1963) εἰς 50 δις. δολλάρια.

15. Τὴν ἰδέαν ἀνέπτυξεν ὁ καθηγητὴς Triffin εἰς τὸ «Gold and the Dollar Crisis» 1959.

16. Σημειοῦται ὅτι ἡ καθιέρωσις χρυσοῦ κανόνος ὑπὸ τῶν κατὰ μέρος κρατῶν, τεχνικῶς εἶναι ἀδύνατος, διότι ὁ ὑπάρχων νομισματικὸς χρυσὸς εἶναι ἀνεπαρκής, ἡ δὲ καθιέρωσις του θὰ προσκίλει ἀνατροπὴν, λόγω τῆς ἀναγκαίας ἀνατιμῆσεως τοῦ χρυσοῦ).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Aliber R. Z., «The Management of the Dollar in International Finance» 1964.
- Altman Oscar, «The Management of International Liquidity» I.M.F. staff Papers 1964.
- «Professor Triffin on International Liquidation and the Role of the Fund in I.M.F. Staff Papers April 1961.
- «A note on Gold Production and Additional Gold Reserves» in I.M.F. Staff Papers, April 1958.
- Balogh Th. «International Reserves Liquidity» Ec. J. 1960, June.
- Bernstein E., «International Effects of the U.S. Economic Policy» 1960.
- «Proposed Reforms in the International Monetary System» 1962.
- Brian Tew, «The International Monetary Fund» No 36, Princeton Univ. 1961.
- «The International Monetary Cooperation 1955-60» revised ed. 1960.
- Caves Richard, «International Liquidity Rev. of Ec. Statistics» 1964.
- Dubois Jean, «Τὸ Δολλάριο καὶ ἡ κρίσις τοῦ διεθνoῦς νομισματικοῦ συστήματος» εἰς «Νέαν Οἰκονομίαν» 1965 Ἄπρ.
- «Economist» May 6. 1961.
- Enke Stephen, «Economics for Development» 1963 (9th chapter).
- F.A.O. «International Investment and Financial Facilities» 1949.
- Fleming Marcus, «The Fund and International Liquidity» I.M.F. Staff Papers 1964.
- Federal Reserve Bank's of Philadelphia, «Assuring the Free World's Liquidity Business Review Suppl. Sept. 1962».
- Gowda K. V., «International Currency Plans and Expansion of World Trade London Asia publishing House 1964.
- Grubel Herbert, «World Monetary Reform», London 1964.
- Haberler G., «Money in the International Economy» I.E.A. Hobart Paper 31. 1965.
- Harrod Roy, «Reforming World's Money» London 1965.
- «Liquidation» 1961.
- «Growth and Liquidity» in Rivista di Politica Economica» 1962.
- Hart A., Kaldor N., Tinbergen J., «The Case for a Commodity Reserve Currency» Memorandum to the Conference on Trade and Development 1964. U.N. Document 46/8.
- Hayek Fred, «Monetary Nationalism and International Stability» 1937.
- Heilperin M., «The Case for Going Back to Gold» in Fortune magazine Sept. 1962.
- Hicks J., «Liquidity presidential address to the Royal Ec. Society» E.J. 1962.
- Horie S., «The International Monetary Fund» 1964.
- Hulten, Yamey, Macrae, Vice, Herbert, Harris, «Radical Reaction» Vol. I, 1961 (Hobart Papers No 1-5).
- Hennesy, Lutz V., Scimone, Powel, Ench, «Economic Miracles» 1964.

- Jacobson Per, «The Two Functions of an International Monetary Standard Stability and Liquidity» Bulletin d'Information et de Documentation Brussels 1962.
- Johnson Harry, «International Liquidity, Problems and Plans» in Malayan Economic Review» April 1962.
- I.M.F., «International Reserves and Liquidity».
- I.B.R.D., «World Economic Report» 1948.
- Καλέγγρης Κ.,
- Keynes J. M., «Proposals for an International Clearing Union» 1943.
- League of Nations, «Conditions of Private Foreign Investment» Princeton Un.
- Lutz Fr., «The Problem of International Liquidity and Multiple Currency Standard».
- Machlup Fr., «Plans for Reform of the International Monetary System» 1964.
— «Liquidity International and Domestic», 'Αρχαίον Κοιν. Οικ. 'Επιστημῶν Δ. Κλιτισσούνη 1964.
- Meade J. E., «The International Monetary Mechanism» in the Three Banks Review Sept. 1964.
— The Future of International Trade and Payments in the Three Banks Review 1961.
— «A plea for Flexible Exchange Rates», «The Guardian» 3 January 1961.
- Mundell R. A., «A Theory of Optimum Currency Areas» Am. Ec. Review Sept. 1961.
- Morgan E. V. «Monetary Policy for Stable Growth» Hobart Papers 27. 1964.
- Nurkse R. «International Currency Experience» League of Nations» 1964.
- Prauw Douglas, «Financing Economic Development» (The Indocina Case) 1960.
- Paish Frank, W. «What is Liquidity» In the Banker» 1959 October.
- Posthuma S., «The International Monetary System» Banca Nazionale del Lavoro» 1963.
— «Wandlungen in Internationalen Währungssystem» Kieler Vortrag 29. Sept. 1961.
- Radcliffe Committees Report on the Working of the Monetary System» H.M.S. Cond 827, 1959.
- Roosa R., «Reforming the International Monetary System» in Foreign Affairs Oct. 1963.
— «Assuring the Free World's Liquidity» in the Business Review Suppl. Sep. 1962.
- Rueff Jacques, «Gold Excehange Standard a danger to the West» in the Times 27-29 June 1961.
- Rockefeller David, «International Monetary Reform and the New York Banking Committee in the International Payments Inbalances and Need for Srengthening International Arrangements U.S. Congress 1961. Washington
- Salant W., Depress E., Krause L., Rivlin A. Tarshis «The United States Balance of Payments in 1958» A. Repert, Brookings Committee Recomendations.

- Scammel W. M., «International Monetary Policy» 1957 2 ed. 1964.
- Stamp Maxwell, «The Fund and the Future in Lloyd Bank Review Oct. 1958.
- Studenski, «The Income of Nations» N.Y. 1958.
- Tinbergen Jan., «Shaping the World Economy» 1962.
- Triffin Robert, «Gold and Dollar Crisis» 1960.
- «The Evolution of the International Monetary System».
- 'Ο Νομισματικὸς Κανὼν τοῦ Εἰκοστοῦ Αἰῶνος» 1964.
- Triffin R-Grubel H., «The Adjustment Mechanism to Differential (Rates of Expansion among the Countries» R. of Ec. St. 1962.
- United Nations. «Methods of Financing Economic Development in Underdeveloped Countries» 1949.
- Measures for the Economic Development of Underdeveloped Countries» 1951.
- «National Income and its Distribution in Underdeveloped Countries», 1951.
- «Statistical Yearbook» 1963.
- Vicarelli F., «A note of the Definition of International Liquidity» in *Economia Internazionale* 1964 Aug.
- Wallich H., «Cooperation to solve the Gold Problem» in *Harvard Business Review* 1961.
- Yeager L., «The Triffin Plan, Diagnosis, Remedy, and Alternatives».
- Zolotas X. «International Monetary Orders, Problems and Policies» 1962 Athens
- The Multicurrency Standard and the International Monetary Fund 1963.